

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - SEPTEMBER/OKTOBER/NOVEMBER 2010

BELGIË - BELGIOUE	
PB	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

A person's feet are visible in the foreground, resting on a sandy beach. The person is wearing dark shorts. The background shows a sunset over the ocean, with the sun low on the horizon and its light reflecting on the water. The sky is filled with colorful clouds in shades of orange, yellow, and blue. In the distance, a small island with palm trees is visible on the right side of the horizon.

Lotto

Ben jij de volgende?

www.lotto.be

Handbal x-tra

Verschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Linde Panis
Tim Houbrechts
Sigurd Thomassen

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Cois Van Aelst
Cedric Janssens
Eddy Devlieger
Sergey Kondratiev
Willy Cortleven
(wja-foto.net.au.net)

Coverfoto

Thérèse Tchouanwou
De nieuwe zwarte parel
van DHW.
Foto: Cedric Janssens

Proficiat!

Aan Sarina Leenen, voor het eerst in haar mooie carrière speelster van het jaar. Een zeldzaam wordend voorbeeld van clubtrouw overigens, na 18 jaar bij dezelfde club.

Aan Bart Lenders, die met zijn vierde uitverkiezing tot handballer van het jaar intussen stilaan wel handballer van het decennium genoemd mag worden, en aan het duo Riga-Thomassen voor hun derde opeenvolgende uitverkiezing tot scheidsrechters van het jaar.

Aan landskampioen Tongeren dat de tweede ronde bereikte van de EHF Cup, na een duidelijke dubbele overwinning tegen het Italiaanse Teramo.

Aan de nationale basketbalploeg, die zich voor het eerst in 17 jaar wist te plaatsen voor het EK, en aan de nationale volleybalploeg die hetzelfde deed. Beide herenploegen bewijzen dat zaalsporten ook in België mooie resultaten kunnen neerzetten. Zij hebben duidelijk al begrepen dat goede prestaties van de nationale ploeg de enige manier zijn voor een nevensport om een algemene positieve perceptie te verkrijgen bij het brede publiek.

Goede prestaties van de nationale ploeg zijn de beste manier om een sporttak echt in de kijker te zetten en om de noodzakelijke sterren en ambassadeurs voor de sport te creëren, wiens faam verder reikt dan de lokale kerktoeren en het parochieblad.

We moeten allemaal eerst de hand in eigen boezem steken: de federatie slaagt er niet in een eenduidig beleid te voeren rond de nationale ploeg. Zou de afwezigheid van een sterke Coördinator Topsport daar voor iets tussen zitten? De topclubs slagen er niet in front te vormen ten voordele van de nationale ploeg, en blijven ervan overtuigd dat alle heil uit het eigen lokale succes zal komen.

De Vlaamse overheid slaagt er tenslotte zelfs niet in om haar eigen werknemers, bij voorbeeld in het onderwijs, vrij te maken om deel te nemen aan de activiteiten van de nationale ploeg die met centen uit dezelfde zak betaald wordt. Een beetje coördinatie op dat vlak zou ook een mooie stap in de goede richting zijn.

Ondertussen moet de handbalsport de wonden likken van haar eigen falen: België kon zich in Luxemburg niet plaatsen voor de EK kwalificaties, en zal tot november 2011 moeten wachten op de eerste wedstrijd met inzet. Tijd genoeg dus voor een fundamentele reflectie over de rol van de nationale ploeg.

De Redactie

Het wordt drummen voor de play-offs!

Anno 1937 had de Truiense horlogemaker Kamiel Festraets een lumineus idee: hij begon op het Begijnhof van Sint-Truiden met de bouw van een astronomisch uurwerk. Anno 2010 had de VHV een even lumineus idee: presentatie van de damescompetitie eerste nationaal in het decor van dat indrukwekkende Festraetsuurwerk. Moderator Piet Cosemans moest zijn vragenronde met de regelmaat van een (Festraets)klok onderbreken voor de klanken van de exacte tijd. Maar één deun klingelde als een rode draad doorheen die stijlvolle bijeenkomst: Initia Hasselt is de gedoodverfde kandidaat-kampioen en voor de play-offs wordt het drummen.

Marijn Peeters (HB Sint Truiden) gaat door de Visé verdediging

Sint-Truiden: herkansing

Precies om 20.10 uur ging de voorstelling van onze hoogste damesreeks van start met 'gast-vrouw' Sint-Truiden. Dat exacte tijdstip danken we aan het Festraetsuurwerk dat moderator Piet Cosemans vijf minuten later al meteen het zwijgen oplegde voor het tussenspel van 20.15 uur. Bij de bekerhouder vertrokken Dana Fripon en Maartje Feuler naar Nederland, terwijl Renilde Van Roost carrière maakt in Zwitserland en daar handbal speelt bij Servette Genève. Voorzitter Romain Martens verloor er zijn goed humeur niet bij. Zijn club won con brio de beker, maar liet het met evenveel glans afweten in de play-offs. Een ontgoocheling? 'Nee, we hebben helemaal niet gefaald in die play-offs,' aldus de Truiense voorzitter, 'we

kwamen in Visé maar één doelpunt te kort om alsnog de titelfinale te spelen. Het hangt zo vaak van details af, we hebben gewoon pech gehad. Beter doen? Ook dat hangt weer van details af. Wij zijn zeker gewapend om mee te doen voor de prijzen. Ik hoop alleen dat we het fysiek aankunnen. Want als ik één les heb geleerd uit het succes van vorig seizoen is het wel dat die bekerfinale ons enorm veel energie en conditie heeft gekost. Die jonge groep heeft dat moeten bekopen, begrijp je? Maar we gaan voor een prijs, het is té leuk om het niet te doen. De ploeg is niet echt versterkt. Onze beste transfer is dat we de groep hebben samengehouden. We gaan ook eigen jeugd integreren. Mijn enige vrees is dat een basis-speelster geblesseerd uitvalt en we dan moe-

DHW probeert zich te verstoppen, maar is toch medefavoriet

ten bijsturen. Puntenverlies bij middenmoters kan dit seizoen fataal zijn. Dat zijn de details die soms over play-offs of een finale beslissen. Al bij al zou ik liever een constante, weinig indrukwekkende reguliere competitie spelen, maar schitteren in de play-offs. ...'

DHW: transferkoning

Dat er nu één ploeg is die rijkelijk ging shoppen op de transfermarkt, dan is dat zeker DHW. De Antwerpse club haalde met Thérèse Tchouanwou een Franse topkeepster binnen, trok ook nog de Litouwse Sandra Ruginyte aan, nam Marta Kowalczyk over van Brussels en zes jonge beloftevolle speelsters van ploegen uit de regio. Bovendien is de nieuwbakken hoofdtrainer Wim De Proft een man van vele oorlogen. Deze instroom kan enkel op een ongebreidelde ambitie wijzen...

'Met deze ploeg moeten we op zijn minst play-offs halen,' bevestigt Wim De Proft, 'en dan op het juiste moment kunnen pieken. Eerst de top 4 halen en als de kans zich voordoet gaan we de titelfinale zeker niet laten liggen. Vergeet overigens de bekerreputatie van DHW niet. Ook daarin willen we ver gaan. De ambitie is er alleszins, zowel bij de speelsters als bij de trainersstaf, nu nog de resultaten.'

De Oost-Vlaamse T1 van de Antwerpse dames geeft met graagte toe dat DHW heel wat nieuw talent kon sprokkelen in het tussenseizoen. Te beginnen met de Franse doelvrouw, die we gemakkelijk halve Thérèse noemen.

'Thérèse is gedurende 20 jaar Frans opgeleid, dat is niet niks. Ze heeft al een heel parcours afgelegd. We hebben ook een stevige madam in de opbouw, de Litouwse Sandra Ruginyte,

die ons meer power moet geven in verdediging. En dan is er uiteraard nog steeds onze Hongaarse ruggengraat hé, met Edina Rabai, -helaas voorlopig geblesseerd-, Anett Szilagyí en vooral Bea Prok. Want die heeft enorm veel trainingsarbeid geleverd om er voor haar laatste seizoen opnieuw te staan. Maar er is ook kwaliteit bij de jongeren. We hebben een aantal beloftevolle meisjes aangetrokken om de basis te verbreden. We hebben een zeer ruime kern op training, de twee trainers plus de keeperstrainer kunnen daar optimaal mee werken. Ik wil vooral bereiken dat bij DHW opnieuw een basis groeit van talentrijke jeugd die de stap naar het eerste team kan zetten. Momenteel is er nog een serieus verschil, maar het is de bedoeling die kloof weg te werken. Daarom zijn met die transfers ook meisjes van 14, 15 jaar gemoeid. Als je onze basiskern bekijkt, met onze eigen meiden er bij, ja dan moet je toegeven dat het goed zit bij DHW en dat we voor een prijs moeten gaan.'

Wim De Proft beseft dat er voor die hoofdprijzen nog meer kandidaten zijn. Te veel zelfs ...

'Het wordt drummen, inderdaad. Sint-Truiden, Hasselt, Visé en DHW misschien topfavoriet. Maar onderschat Rhino, Meeuwen en Bocholt niet. Dat betekent zeven ploegen die er voor gaan knokken. Zaak is van tegen die zogenaamde middenmoters geen steken te laten vallen. In die zin zal het voor de technische staf belangrijk zijn niet alleen de basis alert te houden. Maar ook de nummers 7, 8, 9 en 10 op de bank scherp houden als ze moeten opdraven. Kijk, ik draai zeker niet rond de pot: DHW gaat voor een prijs dit seizoen.'

Bocholt: bescheiden

Intussen is het al 20.30 uur voorbij en hebben we een (vals) brandalarm overleefd. Het Fes-traetsuurwerk heeft constant verrassingen in petto. Bjorn Timmermans blijft er onbewogen kalm bij. Vorig seizoen werd Achilles Bocholt, dixit Bjorn, 'kampioen van de play-downs', naar eigen zeggen het beste resultaat in de clubhistorie. Hij is echter niet te beroerd om toe te geven dat zijn ploeg dit keer met beschei-den ambities start.

'Als je ziet dat heel wat ploegen behoorlijk versterkt zijn moeten wij wel bescheiden blijven. Voor ons zat versterking er niet echt in. We hebben enkele gesprekken gevoerd, maar zonder resultaat. Bocholt ligt geografisch niet ideaal om topspeelsters aan te trekken. Wie wil naar het noordoosten van Limburg komen terwijl net over de grens, in Nederland, het niveau veel hoger ligt? Wij doen het met meiden van rond de kerktoeren, enkel onze keepster, Gabelle Boymans, komt uit Nederland. Dan is het toch wel knap dat je met meisjes uit je eigen regio een vijfde plaats haalt. En dat is zeker dit seizoen opnieuw het hoogst haalbare. Nee, ik speel zeker geen verstopper. De ambitie is gewoon van elke wedstrijd een goede prestatie te leveren, van een constante te leggen in onze prestatiecurve. In het verleden werd Bocholt te vaak weggespeeld met ruim verschil. Dat is intussen gebeterd en het is mijn betrachting van dit seizoen nog regelmatig te presteren.

6

De plaats maakt voor mij niet veel uit. Ik wil progressie zien in die groep. Gematigde ambities, inderdaad.'

Hasselt: topfavoriet

Moderator Piet Cosemans hield onder de clubafgevaardigden ook een niet bindende pronostiek: wie wordt kampioen? Op het einde van de rit kwam Initia Hasselt cum laude als topfavoriet uit die poll. Voorzitter Bruno Willems glunderde...

'Ach, ik wil ook niet ontkennen dat wij ambitieus zijn en resoluut voor een hoofdprijs gaan,' aldus de Hasseltse orthopedisch chirurg, 'in die zin hebben we ons ook versterkt. Vorig seizoen werd het twee keer net niet, dan wil je als club de volgende keer toch beter doen. Dat ben je aan jezelf verplicht, aan je supporters en aan je sponsors. Hasselt favoriet? Ja dus, maar er dreigt zware concurrentie hoor. DHW is ongetwijfeld versterkt, Sint-Truiden is met hetzelfde team meer ervaren en dus rijker geworden, Visé blijft wat koffiedik kijken maar zal er zeker staan... Het gaat gewoon tussen die top 4, Bocholt, Meeuwen en Rhino zullen net wat te kort komen vrees ik. En als ik zeg dat Hasselt resoluut voor een prijs gaat wil ik niet te bescheiden zijn: we gaan voor de dubbel, titel en beker. We willen die twee keer net niet absoluut goedmaken. En daarom hebben we ook gekozen voor een ervaren coach als Edo Delic, bijgestaan door Sofie Schouterden.

Vlnr: Linde Panis, Wim De Proft, Conny Schepers, Valère Colla en Bjorn Timmermans

DHW Antwerpen en DHC Meeuwen willen de play downs dit keer ontlopen

De keuze van die technische staf maakt deel uit van ons ambitieus project. We willen onze hoge ambities zeker niet wegsteken...' Hasselt schreef dit jaar niet in voor de Europabeker bij de dames: 'Dat was een duidelijke afspraak voor het seizoen: wie een prijs pakt mag Europa in. De heren hebben het gehaald, en spelen Europees in Roemenie, de dames niet. Een Europees avontuur is een dure grap, ik reken op een goede 10.000 euro per ronde, dus moet er iets tegenover staan.'

Meeuwen: middenmoot

Intussen zijn we aan een decorwissel toe. Kamiel Festraets' levenswerk begeleidt ons verder in de tijd en de timing. Het is al 21 uur gepasseerd, het tweede mysterieuze belsein is net voorbij...

DHC Meeuwen is aan de beurt en trainer Valère Colla is geen man van veel woorden. 'Meeuwen heeft dit seizoen maar één ambitie: verjongen. De jeugd kansen geven en in het team integreren. Onze ambities zijn dan ook héél sober. We hopen met die verjongingsactie ergens in de middenmoot te eindigen. Kijk, we zijn met onze kadetten meisjes Belgisch kampioen geworden. Dat succes moet in de toekomst een verlengstuk krijgen naar het eerste team toe. Voorlopig gaapt er nog een diepe kloof, de stap naar eerste nationaal is nog groot voor die be-

loften. Maar we willen onze huidige kern wel een signaal geven: er is aflossing van de wacht op komst. Ach, wij moeten geen eerste vier halen. Wij moeten helemaal niks ambiëren, enkel een goede middenmoter worden. Een zesde stek zou al een enorm succes zijn. Nee, ik vind zeker niet dat play-downs spelen minder stresserend is. Integendeel. Als Meeuwen bij de beste vier zou eindigen zeg ik: chapeau, speel nu maar rustig die eindronde uit. Niks moet, alles mag. In de play-downs is het echter van moeten, anders dreigt de degradatie. Dus voor een jonge groep die nog moet groeien is dat zeker geen gezondheidswandeling. Wij hebben veel werk voor de boeg...'

DHT: overleven

José Verbeke heeft er al een uitstap van de kust naar Haspengouw opzitten als hij aan de beurt komt. Als teammanager van DHT Middelkerke-Izegem weet hij beter dan wie ook wat verre verplaatsingen zijn. Maar het Festraetsuurwerk, ça vaut un détour... Want veel transfereer heeft de West-Vlaming niet te melden...

'Onze voornaamste transfer is de trainer, Andrej Sokolowski. Hem voorstellen hoeft zeker niet. Een Pool met olympische bagage, al jarenlang actief in ons land, hij weet dus waarover hij praat. Ik hoop dat hij onze meiden een

José Verbeke en Hilde Beel

nieuwe boost kan geven. Transfers? Is omzeggens onmogelijk aan de kust. Wij hebben om te beginnen een klein, te verwaarlozen hinterland. Haast niemand wil naar ons komen, de afstand schrikt enorm af. Wij kunnen enkel speelsters verliezen, zoals nu weer een meisje dat naar Atomix trekt. Maar de verstandhouding in onze groep is zeer goed, de meisjes geloven er in. In wat? In het behoud, zou ik zeggen, over veel meer hoeven we ons geen zorgen te maken. Het zal een degradatiestrijd worden met Brussels en Eynatten, maar als we sterke play-downs spelen twijfel ik er niet aan dat we overleven in eerste nationaal. We rekenen ook op de vakkennis van Sokolowski. Hij moet de meisjes zekerheid geven, geloof in eigen kunnen. En dan redden we ons wel...'

8

Rhino: nieuwe bezem

Op vraag van de speelsters van Turnhout kwam er een nieuwe T1 bij Rhino. Uitverkorene is Conny Schepers, een handbaldame met behoorlijk wat technische bagage. Zij krijgt de niet onaardige opdracht de Turnhoutse meiden opnieuw in de play-offs te loodsen. En nieuwe bezems vegen goed...

'Het klopt dat Rhino vorig seizoen zowat de revelatie was. En het is nu de bedoeling dat te bevestigen. Wij hebben geen grote namen in het team, wel stuk voor stuk meisjes die hun hemdje willen natmaken en er honderd procent voor willen gaan. Die wilskracht heeft hen vorig seizoen in de play-offs gebracht. En dat willen we nu herhalen, maar ... het zal veel, héél veel moeilijker zijn. Niet dat Rhino minder gaat presteren, verre van, maar de concurrentie is gewoonweg toegenomen. Neem nu DHW, vorig jaar een teleurstellend seizoen, nu tuk op revanche. Begin maar te tellen hé, en vergeet Bocholt en Meeuwen niet als outsiders. Dan weet je meteen dat het een keiharde competitie wordt: zeven ploegen

voor vier plaatsen, da's niet mis als inzet. Mijn ervaring een pluspunt? Misschien wel, maar het zijn uiteindelijk de meisjes die het moeten doen hoor. Als het niet overkomt tot de groep en ze voeren niet uit wat je vraagt, dan sta je daar mooi voor joker als coach. Maar daar wil of kan ik niet aan denken. Het klikt momenteel gewoon fantastisch. Ik heb een gouden tijd gekend in Neerpelt, dat vond ik echt mijn thuisclub. Wel, dit is voor mij een tweede keer thuiskomen. Ik heb het in Turnhout echt naar mijn zin. Het was niet de bedoeling terug te komen als trainster, maar hun visie, de inzet van die groep, de manier waarop ik daar in de Kempen ben onthaald,... dat past perfect in mijn plaatje.'

Evelien Claesens, Els Willems en Conny Schepers

Visé: succesverhaal

Het lijkt misschien wat oneerbiedig, maar het was echt louter toeval dat tienvoudig landskampioen Fémina Visé als laatste aan de beurt kwam. Nog net voor de klingel van 21.45 uur, wat voor T1 Linde Panis en voorzitter-burgemeester Marcel Neven geen enkel verschil uitmaakte. Ondanks het verlies van Evy Machiels heeft de Luikse club nog talent genoeg in huis om de lat opnieuw hoog te leggen.

'We hebben enkele nieuwe meisjes aangetrokken, we zullen het misschien anders moeten aanpakken, maar de ambitie blijft overeind,' aldus Linde Panis, beroepsmatig ook nog sporttechnisch coördinator van de VHV. 'Maar dat is geenszins een deontologisch bezwaar als trainster van Visé. Ik ben niet in dienst van een Vlaamse club hé, ik werk voor een federatie. Visé is een hoofdstuk apart, volledig los van de VHV. Ik beschouw het overigens als een eer dat Visé mij als trainster is komen vragen. Ik ken het huishouden hier door en door, maar ik heb toch even getwijfeld of het zou lukken.

Ik heb tenslotte vier jaar met deze meisjes samengespeeld, dat scheidt een speciale band. Ik vroeg me af of ik als coach voldoende impact zou hebben. Maar daar ben ik intussen over, vooral omdat er veel nieuwe, jonge meisjes in de kern zitten die ik nog heel wat kan bijbrengen. Voorlopig loopt het als een trein.'

In haar nieuwe opdracht als T1 van een club die de laatste jaren enkel bekercampioens-titels sprokkelde, weet Linde Panis maar al te goed dat dit succesverhaal bevestigen hartstikke moeilijk wordt. 'Heel moeilijk, de druk is enorm. Gelukkig hebben we een ervaren kern. Evy Machiels vervangen zal niet zo meteen lukken, denk ik, dat zal tijd vragen. Daarom moeten we onze ambities bijsturen. Concurrentie verwacht ik van Antwerpen en Hasselt.

Die zijn toch versterkt, hebben weer meer ervaring en zijn eerder favoriet dan wij. Het is aan hen om het nu waar te maken. Maar dergelijke concurrentie kan enkel het niveau van de competitie ten goede komen. Ik verwacht me dan ook aan een boeiende en hoogstaande titelstrijd...'

Omstreeks 21.45 uur slaat het Festraetsuurwerk de aftocht. Een half uurtje later, wanneer we gezellig uitbollen bij een glas wijn en een lekkere kaastafel, verrast de heer Kamiel Festraets ons een laatste keer met een nog steeds onbenoemd belsignaal. Speeltijd? Einde van de stijlvolle persconferentie? Of de symbolische start van de nieuwe damescompetitie?

Cois Van Aelst

Sarina Leenen: 'Verrast, maar zeer gelukkig...'

Bij de dames werd Sarina Leenen (27) voor het eerst speelster van het jaar. Deze Limburgse is nochtans al jaren een vaste waarde in ons dameshandbal. Vorig seizoen scoorde ze 135 keer en won ze met Sint-Truiden de Beker van België. Sarina is een volbloed Sint-Truidense. Ze werkt er bij de lokale politie en is al 18 jaar ononderbroken aangesloten bij de handbalclub. Wat betekent die uitverkiezing voor haar ?

'Heel veel. Het is een erkenning van mijn persoonlijke inzet voor het handbal in het algemeen en Sint-Truiden in het bijzonder. Velen zegden me dat ik die titel al eerder had verdiend, maar daar ben ik echt niet mee bezig. Ik was gewoon blij verrast, maar bovenal zeer gelukkig...'

Sarina Leenen is wat je noemt honkvast. Ze is als zeer jong meisje begonnen handballen bij de Truiense jeugd, groeide door naar het eerste team en speelt daar nu nog. Hondstrouw aan Sint-Truiden...

'Inderdaad, maar waarom zou ik elders beter zijn? Wij hebben een zeer goede ploeg, de sfeer onder de meisjes is optimaal en we behalen mooie resultaten. Ik heb dus geen enkele reden om voor een andere ploeg te kiezen. Stel dat deze groep uiteen valt, dan zou ik een transfer eventueel wel overwegen. Want ik ben wel ambitieus, ik wil op het hoogste niveau blijven spelen. Buitenland? Mischien... Heb ik overigens vorig jaar over nagedacht. Ik kon toen naar Nederland. Maar voor mij moet handbal te combineren blijven met mijn werk. En dat was toen onmogelijk. Dus ben ik in Sint-Truiden gebleven. En kijk, we wonnen de beker, dat is toch ook mooi. Dit seizoen gaan we opnieuw voor een prijs, zeker weten. Zo ver mogelijk geraken in de beker en op zijn minst de play-offs bereiken. Voor minder doen we het niet...'

Sinds 1995 bepaalt de TV wat kranten schrijven

Topjournalist Hans Vandeweghe vindt topsportscholen goed voor ploegsporten

Hij is nog één van de (weinig) kritische penpen die de sportjournalistiek in Vlaanderen rijk is. Een gevreesde pen ook, want Hans Vandeweghe kan (meestal terecht) één of andere bobo of over het paard getilde voetballer of tennisser aan de galg schrijven. En vermits dat ook nogal eens gebeurt onder de vorm van een cursiefje, is het bijzonder moeilijk voor de betrokkenen om er op te reageren, op het gevaar af een volgende keer nog eens Hans' banbliksems te moeten trotseren. Vraag het maar aan ex-bondsvoorzitter in het voetbal, Michel D'Hooghe.

Vandeweghe (52) schreef sinds 1984 voor De Morgen, werd enkele jaren directeur communicatie bij het BOIC, om nadien chef te worden bij Sport International Nederland. Nadien keerde hij naar België terug om er als één van de weinige specialisten over doping en sportrecht commentaren en analyses te geven in o.a. de Financieel-Economische Tijd en De Morgen, waar hij tot de uitverkoop van de redacteurs ook chef-sport bleef tot mei 2009. Dan verhuisde hij naar De Standaard. We vroegen voor Handbal X-tra zijn mening over het succes van vele ploegsporten en de houding van de media tegenover sport. Sterke meningen, daarvoor moet je bij Hans Vandeweghe zijn.

Het gaat goed met de ploegsporten. Basket, volley en hockey haalden het laatste jaar opmerkelijke resultaten met hun vrij jonge nationale ploegen...

Hans Vandeweghe: 'Maar gaat het wel zo goed met de ploegsporten? Is dat wel zo? Misschien is het wel een tijdelijk fenomeen. In het mannenbasket hebben ze inderdaad goed gespeeld om zich rechtstreeks te plaatsen voor het EK 2011, maar in de eigen competitie hebben ze net genoeg Belgen om er hun ploegen mee op te vullen. Misschien hebben ze nu een goede generatie. Maar of dat het gevolg is van een goede jeugdwerking, dat durf ik betwijfelen. Het strafste is dat hun topscorer eigenlijk een Amerikaan is: Faison.

In het vrouwenvolley zijn de successen zeker het resultaat van de topsportschool. Ze presteren daar reeds op jonge leeftijd. Sommigen halen daardoor niet eens meer de seniorenreeksen wegens te vroege overbelasting. Vraag is ook of ze na hun prestatiegerichte jeugdreeksen nog veel kunnen groeien. Ik vrees dat ze te jong moeten presteren.

Ook de nationale vrouwenploeg heeft in het volley wel de stap gezet dat ze een EK kan

halen. Maar ik vrees dan weer dat volley momenteel één van de gemakkelijkste balsporten is om nog progressie te maken en aan de top te geraken.

Ik volg het volley bij de mannen de laatste tijd iets minder. Maar ik stel wel vast dat deze sport kwalitatief ontzettend is weggezakt sinds het Oostblok zich iets minder aan sport begon te interesseren. Ook op het handbal heb ik iets minder zicht. Al vrees ik dat ook deze sport in Europa niet echt in de lift zit.

In het voetbal haalden we een vierde plaats op de Olympische Spelen. Niet slecht met een redelijk getalenteerde generatie en ook wel het resultaat van een betere opleiding bij de clubs. Zoals wij in België op zoek gaan naar Afrikaans talent, zo komen de Nederlanders ook Belgisch talent afschuimen. Een ploeg als Germinal Beerschot zag zich afgeroomd omdat Vertongen, Vermaelen, Alderweireld en Dembele naar Nederland vertrokken. Nagevoel de ganse nationale ploeg speelt momenteel in het buitenland en we krijgen hier ook stilaan spelers uit de tweede, derde generatie inwijkelingen, die wel met een balletje overweg kunnen.

En in het hockey tenslotte kan er nog veel vooruitgang geboekt worden, omdat ze slechts sinds een tiental jaren de traditie hebben om wat meer te trainen. Voordien waren ze niet gewend hard te werken op training. Het café, gezelligheid en pinten pakken, stond toen centraal. Maar dan zijn er Neder-

landers, Engelsen, Australiërs gekomen, die meer ernst en meer training importeerden en je zag plots die 18-, 19-jarigen progressie maken. Plus dat het een zeer beperkte sport is op internationaal niveau. Tijdens de Olympische Spelen van Athene (2004) nam organiserend land Griekenland niet deel aan het hockey omdat ze geen hockeyers hadden. Daar kunnen we dus op wereldniveau nog wel een eindje in stijgen.'

Een steeds weerkerend euvel is de frustratie bij 'kleinere' sporten omdat ze in de media te weinig aan bod komen.

'Televisie is er inderdaad minder aandacht aan beginnen schenken tijdens de laatste twintig jaar. Weet je dat Nederland in het volley tussen het zilver van Barcelona (1992) en het goud van Atlanta (1996) ruim 20% van haar leden is kwijt gespeeld? Je moest er te hard voor trainen, het vroeg heel veel discipline, je moest altijd met iedereen trainen op hetzelfde moment, de sport was niet 'sexy' genoeg.

Halfweg de negentiger jaren hebben de media ook een grondige wijziging ondergaan. Vanaf toen zijn ze meegegaan in allerlei 'hypes' of ze hebben ze zelf gecreëerd. Alleen als er Belgen meededen met winstkansen trokken we met z'n allen naar het Australian Open of het US Open in het tennis. Toen Clijsters en Hénin thuis bleven, verminderde de aandacht drastisch. We hebben ook geen cultuur in het sportmedialandschap. Wie weet er dat

er in september 2010 het WK basket gespeeld wordt? Niemand. Nochtans zou het interessant zijn om te weten of de Spanjaarden nog genaderd zijn op de Verenigde Staten en hoe de Turken het ervan afbrengen. Maar nee, als 'wij' er niet bij zijn, dan is die sport niet belangrijk.

De televisie bepaalt sinds 1995 ook wat de kranten schrijven. Sinds dan bestaan er immers tv-rechten. En als een zender de tv-rechten heeft, dan wordt die sport of die manifestatie gepromoot alsof ze van wereldbelang is. Het gevolg is dat de kranten dat overnemen. Ha ja, ze moeten erover schrijven, want het komt immers op tv... Een tv-zender die de rechten van handbal koopt, er dik promotie rond maakt en je krijgt kranten die er meer zullen over schrijven. Het is een vicieuze cirkel.

Kijk naar het veldrijden. Gemaakt voor en door televisie. Sven Nijs is er goed mee, want hij pakt zoets van een 600.000 euro per jaar. En dat eigenlijk in een super-regionale sport. Je kan dezelfde 'hype' ontwaren in Nederland met het schaatsen.

Het gevolg is ook dat zenders hoe langer hoe meer bepalen wat ze NIET meer uitzenden. Nochtans gingen er naar het EK zwemmen behoorlijk wat Belgische atleten, maar toch werd het niet uitgezonden en waren er amper Belgische journalisten. Hetzelfde zal volgend jaar op het WK in Shanghai gebeuren, nochtans slechts één jaar voor de Spelen. Dat

De nationale volleybalploeg

moet toch interessant zijn om daar te kijken wie er op komst is. Maar neen, dat vinden ze niet meer belangrijk. En als je daarover iets zegt, dan ben je een oude zaag. Akkoord, de tijd dat De Lange Munte volliet met 3000 kijkers voor de volleymatch Ibis Kortrijk – Lennik is voorbij of ook dat er 's maandags één bladzijde volley verscheen in De Morgen. Ik denk trouwens dat de volleyspelers twintig jaar geleden meer verdienden dan de huidige generatie. Maar kom, ik wil maar zeggen dat er momenteel nog amper enkele monoculturen overblijven op de sportbladzijdes van de kranten.

Natuurlijk zijn er in al die jaren ook wel geo-politieke verschuivingen gebeurd in de balsporten door o.a. het uiteenvallen van de Oostbloklanden. Toen was het gewoon onmogelijk dat Frankrijk – IJsland de olympische finale werd in het handbal.

De wereld is op mediagebied de laatste tien, vijftien jaren aan het veramerikaniseren. Er blijven nog een vijftal, zestal 'grote' sporten over, de rest wordt beschouwd als B-sporten.'

Wat moet er volgens jou gebeuren opdat een ploegsport meer aandacht zou krijgen?

'Wij moeten blijven proberen om zoveel mogelijk jeugdige talenten te laten doorgroeien naar het senioreniveau, zonder ze voortijdig

te verbranden. Wij moeten duurzamer met hen omspringen. Een topsportschool lijkt me in ploegsporten absoluut een goede manier om er te geraken. Naast uitstekende trainers in die scholen, natuurlijk!

Verder zou ik opteren om binnen alle ploegsporten te zorgen voor een aparte verzelfstandiging van de nationale ploegen. Een statuut buiten de sportbond, die natuurlijk wel moet weten wat er gebeurt, maar het mag niet zijn dat de federatie bepaalt of er met tien of met twaalf ballen mag getraind worden. Nationale ploegen moeten hun sport meer 'sexy' maken.

En wat de media betreft, vind ik dat de weegschaal om te bepalen wat in de media komt en wat niet, té fors is doorgeslagen. Het is een schande dat er niet meer verschijnt over basketmatches waar elke week meer dan 3000 tot 5000 kijkers zijn. Dat is meer dan een match in de eerste afdeling van het voetbal in Eupen. Kijken naar onze navel is de norm geworden. Doen we eraan mee of niet? Ha, dan is het belangrijk of onbelangrijk, zoals het WK basket. Daar komt bij dat ook de kennis van de sportjournalisten over de diverse sporten er niet op vooruit gegaan is. Tja, wat wil je dan?'

Marcel Coppens

12

Korte berichten

In Kortrijk streeden de miniemen op 11 september om de resterende plaatsen in de VHV miniencompetitie. Arena Hechtel, Bocholt, Sasja, Apolloon Kortrijk en Izegem konden zich plaatsen, en vervoegen de ploegen die rechtstreeks geplaatst waren. Dat zijn Sporting NeLo, Atomix Haacht, Isorex DB Gent en HKW Waasmunster. Alle provincies zijn dus mooi vertegenwoordigd.

Bij de kadetten was het een dag later in Tongeren alle hens aan dek. Welta, Sasja, Dendermonde, Kortrijk en Tongeren konden zich plaatsen. Zij nemen het nu op tegen de ploegen die op basis van hun resultaten van de laatste jaren zeker waren van deelname. Dat zijn Initia Hasselt, Sporting NeLO, Izegem en Atomix Haacht.

Bram Dewit speelt dit seizoen in de Franse tweede afdeling bij HBC Semur, pas gepromoveerd uit N1. Je kan zijn wedervaren volgen via de website van de club (www.hbcsemur.fr). Ook Max Fortemps speelt in D2 in Frankrijk, bij Nancy. Zij komen elkaar dus nog tegen. **Jens Lievens** speelt met Hazebrouck een afdeling lager, maar met onmiddellijke ambitie om terug te stijgen. Op het hoogste niveau in Frankrijk treffen we nog steeds **Gert-Jan Mathijs** aan bij US Dunkerque, dat stevig recruteerde en bovenaan wil meestrijden.

Ook bij de meisjes is er bedrijvigheid in Frankrijk. **Carmen Lips** trok naar Nîmes, maar zal er niet samen spelen met **Nicky Houba**. De Limburgse sportfiguur van 2009 gaat naar Bretagne om te spelen voor Arvor/Brest en staat met haar nieuwe club reeds mee op kop.

Schitterende ploegvoorstelling doet dromen van boeiende competitie

Het Dommelhof in Neerpelt beschikt niet alleen over een grote sportaccommodatie, ze heeft ook een prachtig cultureel centrum, waar dit seizoen de ploegvoorstelling plaatsvond van de eersteklassers uit het handbal. VRT-journalist Dirk Gerlo liet de clubs vertellen over verleden, heden en toekomst-dromen. Als je dit leest, zijn sommige verwachtingen al uitgekomen – Tongeren haalde de tweede ronde van de EHF-Cup – en kregen andere ploegen al tegenslagen te verwerken, zoals de zware blessure van Bocholt-speler Wertelaers, of kwamen er toch nog onverwachte transfers uit de bus, zoals die van Cauwenberghs naar Initia Hasselt.

Wie van de vier? Ook dat blijft dit seizoen de vraag die het hele eerste deel van de handbalcompetitie zal overheersen en die de spanning er allicht zal inhouden tot de laatste speeldag van de reguliere competitie.

Tongeren: “Tweede full prof”

Vorig seizoen: Bij Tongeren genieten ze duidelijk nog na van de laatste titel, behaald na twee verlengingen en in de slotseconden van die verlengingen bij rivaal Bocholt. “Zelfs tijdens de voorbereiding op het nieuwe seizoen had iedereen nog de mond vol over dat onwaarschijnlijke slot. Ik denk dat elk speler die scène al wel twintig keer opnieuw voor de geest heeft gebracht,” lacht Jelle Tack, aanvankelijk nog geveld door een spierscheurtje in de kuit.

“Maar ach, alle succes is relatief,” nuanceert

voorzitter Luc Tack. “Als we die thriller in Bocholt niet gewonnen hadden? Dan was er nog altijd een derde match,” glundert hij. Al geeft hij wel toe dat er in de loop van het seizoen moest ingegrepen worden of er was geen sprake van een titel. “Het was een goede zet om Jos Schouterden opnieuw binnen te halen als coach.”

Dit seizoen: Intussen is echter het nieuwe seizoen begonnen en bij United Tongeren doen ze dat voortaan zonder Tuur De Preter en zonder Thomas Cauwenberghs.

“Als spelers andere uitdagingen hebben of het

Goran Dimitroski

handbal niet meer zien zitten, of te hoge eisen stellen of niet meer goed weten bij wie ze best kunnen aansluiten, tja, dan hoeft het voor ons ook niet echt. Ik weet wel dat onze nieuwe titel alleszins een stimulans was voor de spelers die bleven en voor de werkers achter de schermen. Belangrijk is ook, dat wellicht daardoor het netwerk aan sponsoring quasi hetzelfde gebleven is. Zij lieten ons alleszins niet in de steek." De vervangers heten Ben Luyten, een jonge speler, en Dimitroski, een ervaren linkshandige opbouwer uit Macedonië, die nog wat tijd zal nodig hebben om zich in te passen. Het is echter wel de bedoeling om stilaan over te gaan naar een professionele structuur. Overdag zullen de twee profspelers, samen met enkele anderen die vrij zijn, alvast trainen. In de

voorbereiding op het nieuwe seizoen hebben we misschien nogal veel gespeeld tegen tweedeklassers, maar dat is soms ook nodig om de automatismen op punt te stellen. Dat we al vrij vroeg Europees spelen tegen het Italiaanse Teramo past gewoon in ons voorbereidings-schema, maar het is wel onze ambitie om dit jaar een ronde verder te geraken (nvdr is intussen gebeurd). Wij behaalden sinds 2003 vier titels en vier bekertjes, maar we beseffen ook dat dit voor onze tegenstanders juist een extramotivatie kan betekenen om ons te verslaan." **Ambitie:** "Bij ons is de ambitie om een prijs te halen alleszins aanwezig. Wij willen er opnieuw staan op het einde van het seizoen."

Initia Hasselt: "Beter doen dan vorig seizoen"

Vorig seizoen: "Ons resultaat was een beetje pijnlijk als je de ambitie van de club en van deze groep kent. We speelden eigenlijk een gans seizoen jo-jo door onze uitslagen. Onze derde plaats in de eindstand is dan ook de juiste. Verloren van Bocholt, verloren in de BeNe-competitie. Alleen in de beker konden we Bocholt wél kloppen," weet Tom Smeets. "We konden alle nieuwkomers niet dadelijk inpassen. Daardoor hebben we onze start van het seizoen gemist en zijn we achter de feiten blijven aanlopen en die achterstand kon de groep nooit rechtzetten, omdat er ook geen constante in onze prestaties zat. Hasselt is ook een bruisende stad wat sport betreft en dus valt de sportdienst niet dadelijk over een minder goed seizoen, hoewel er toch nog altijd de

14

Luc Boiten en Tom Smeets bij Dirk Gerlo

Tom Robyns: Het jaar van de volle doorbraak?

Beker van België was als troostprijs.”

Dit seizoen: “Het was stil op de transfermarkt. In België was er weinig te halen. Iemand uit het buitenland halen, is altijd een avontuur en kost geld. Bovendien zitten wij met een groep eigen jonge talenten. Die mag je geen vijftig minuten op de bank laten zitten en hun interesse voor het handbal zien verminderen. Bovendien zijn die jongeren intussen ook een jaartje rijper geworden en dus moet je ze de kans geven om te spelen.”

Coach Luc Boiten weet wat de doelstellingen zijn voor dit seizoen. “De druk om te bevestigen is bij Initia altijd aanwezig. Het was al enkele jaren nét niet en het belooft ook dit seizoen weer een zware strijd te worden met Tongeren, Bocholt en NeLo als voornaamste concurrenten. Wij willen dan ook onze competitiestart niet missen.

De grootste wijziging bij Initia is het feit dat we Pieter Claesen verloren. Hij stopt wegens zijn werk en wegens een vriendin in West-Vlaanderen met handballen aan de top en hij keert terug naar Middelkerke. Jammer. Voor de meesten een onbegrijpelijke beslissing, want voor de club is dit duidelijk een kwalitatief verlies. Ik vind echter dat we zijn mening moeten respecteren, anders werkt dat gewoon

contraproductief.”

Ambitie: “Het is niet omdat we de Ambiorix Cup wonnen, dat we al als favoriet mogen naar voren geschoven worden. Die bekercompetitie had plaats na een eerste trainingsweek, er werd gespeeld tegen leuke ploegen, die echter niet representatief waren om er al conclusies uit te trekken. Onze Europese verplaatsing naar het Roemeense Bakau is belangrijk. Om er de groepssfeer nog beter te maken en om er twee uren te spelen op een hoger niveau, wat zeker ons spelpeil moet ten goede komen. Er verder is het de ambitie om gewoon de hoogste prijs in eigen land te winnen,” weet de Limburgse coach.

Sasja: “Jeugd verder inpassen”

Vorig seizoen: “Met een vijfde plaats waren wij vorig seizoen tevreden met een ploeg in volle heropbouw. De resultaten bij onze jongeren waren er trouwens ook: bekerwinst van onze juniorenploeg en de beloften eindigden tweede in tweede nationale. Wij blijven consequent ons jeugdplan volgen en dat opent perspectieven voor de toekomst van de club,” weet voorzitter Deloose.

Ouderdomsdeken Stefan Brehme (‘maar jong van geest’) kan dit alleen maar bevestigen.

“Wij hadden het jaar voordien met die jonge snaken op Tongeren al bewezen dat we iets in onze mars hadden. Iedereen werkt er hard voor, maar het is typisch voor jeugd dat ze presteert met ‘ups’ en ‘downs’. Vandaar die vijfde plaats.”

Dit seizoen: “Wij blijven bouwen aan een ploeg die in de top-3 mee kan, maar dat kan ook nog een paar jaar duren,” meent coach Alex Jacobs. “Door blessures van een aantal kernspelers moesten we vorig seizoen zelfs 17- en 18-jarigen opstellen. Wij willen mettertijd opnieuw mee de toon aangeven in de hoogste afdeling en zorgen voor de nodige opvolging binnen de ploeg. Wij hopen ook dat ze nog een aantal jaartjes in de club blijven, want honderd kilometer verder gaan rijden voor hetzelfde, is toch wel onzin. Dat jongens uit andere clubs

naar ons willen komen, hoewel ze weten dat er bij ons hard moet gewerkt worden, is een bevestiging van het geloof in onze werking. Bij ons krijgen ze de kans om de poort naar hoogste afdeling open te breken en doordat er concurrentie is in de ploeg, kan het niveau alleen maar stijgen. Tijdens de Limburgse Handbaldagen bewezen we dat er met deze groep iets kan gedaan worden. Wij vragen alleen even geduld voor onze jongere spelers.”

Ambitie: “Wij willen opnieuw vijfde eindigen en als een club uit de top-vier een steek laat vallen, zullen wij graag die plaats innemen. En vierde stek op het einde van het seizoen mag voor mij. Maar aan de top geraken, doe je niet alleen. Daarom zijn we blij met de 125.000 per jaar steun van het Antwerpse Top-

sportfonds. Daardoor kunnen wij om de vijf jaren jongeren de kans geven om te groeien. Wij willen binnen drie jaren een ploeg hebben die in staat moet zijn om kampioen te spelen. Dit jaar zijn we nog tevreden met een vijfde plaats en af en toe een topploeg een hak zetten.”

Neerpelt/Lommel (NeLo): “Pijnlijk seizoen doen vergeten”

Vorig seizoen: “Een totale afknapper voor de pas gevormde fusieploeg, die de ambitie had om de play-offs te halen, maar die tegen de top-ploegen amper drie punten haalde. In de beker konden we nog het seizoen wat opkalefateren met goede wedstrijden in de halve finale tegen Initia Hasselt. Wij hadden gewoon een tekort aan kwaliteit. En om dan nog de play-downs te spelen, dat is een echte lijdensweg. Het duurde

NeLo-voorzitter Koen Berghs

lang, er kwamen weinig toeschouwers op af en na drie matchen waren we al zeker van het behoud. Niets dat voor herhaling vatbaar is,” weet coach Predrag Dosen. “Het enige positieve is dat we in die periode de eigen jeugdspelers een kans konden geven. Als buitenlanders geen waardevolle oplossingen kunnen bieden op bepaalde posities, dan moeten we de eigen jongeren een kans geven. Zo kwamen er twee jongens van zestien en zeventien jaar op het terrein om te wennen aan het iets hogere tempo.”

Istvan Nagy

Dit seizoen: “Wij zijn een financieel gezonde club. Wij hebben dit jaar dan ook gekozen voor kwaliteit en niet langer voor kwantiteit. En vermits onze kadetten kampioen van België werden en onze miniemen de finale

haalden, willen wij ze mettertijd laten meegroeien naar de top.”

Neen, NeLo heeft weinig naweëen gekend van de fusie. “Het zijn twee ploegen die dicht bij mekaar gelegen zijn. Commercieel en organisatorisch zitten wij met een goede structuur. En het is duidelijk dat we de steun krijgen van de gemeentebesturen van zowel Neerpelt als Lommel.”

Ambitie: “Bij ons overheerst duidelijk het revanchegevoel. Wij willen gewoon de play-offs halen en daarin liefst derde eindigen. Wij spiegelen ons aan het voorbeeld van Bocholt: dat stond heel de competitieperiode aan de leiding, maar het greep nipt naast de titel. Iedereen wil natuurlijk die finales halen. Maar dan hebben wij nog meer continuïteit en stabiliteit nodig. Dan pas kunnen we opnieuw praten over de resultaten. Wij hebben wel degelijk het potentieel. Zes spelers zijn gebleven, de anderen zijn nieuwkomers. Maar als zij zich snel kunnen inpassen en integreren in de ploeg, ziet het er goed uit voor ons,” hoopt Dosen.

Atomix: “Blij met resultaten van vorig seizoen”

Vorig seizoen: “Wij behaalden een vierde plaats en we behaalden de Final Four in de beker van België. Dat is twee maal een succes voor onze ploeg,” weet voorzitter Ive Schroven.

Dit seizoen: “Maar of dit succes ook dit seizoen kan gehandhaafd worden, is zeer twijfel-

achtig. Wij verloren gans onze achterlijn. De meeste inkomende transfers zijn allemaal Belgen, inbegrepen de routiniers Bertels en Beucels. Er zijn twee niet-Limburgse transfers en voor het overige komen jongens uit het Gentse en het Kortrijkse de groep versterken. Ik denk dat wij er klaar voor zijn om enkele topploegen een voetje te lichten. Wij hebben een redelijk jonge kern met een vijftal spelers onder de 25 jaar, maar uiteindelijk moeten wij nog te veel spelers elders gaan halen. Onze pupillen werden wel vice-kampioen in de VHV, de miniemen eindigden tweede en de kadetten werden vierde in de competitie, maar zij zijn nog te jong om nu al in de kern van de eerste ploeg in te passen. Maar sommigen zullen wel

Wouter Hoegaerts: terug thuis

de kans krijgen om af en toe al mee te trainen met onze beste ploeg. Want er zitten toch wel enkele talentjes tussen,” vindt secretaris André Vertommen. “Meer spelen met eigen spelers is noodzakelijk, maar hoe kunnen wij in onze regio concurrentieel blijven? Ons budget is het kleinste van alle clubs uit de hoogste handbalafdeling in gans Vlaanderen en we krijgen weinig medewerking van het gemeentebestuur. Er lijkt wel een soort anti-handbalsfeer in de lokale politiek te heersen. Het feit dat we verspreid zijn over Keerbergen, Haacht en Putte maakt de zaken er niet gemakkelijker op. En toch haalden we al twee keer de play-offs en spelen we mee in verschillende edities van de BeNeLux-Liga. Het lukt dus ook wel met wat minder. Maar misschien mag Haacht ook geen eindpunt zijn, want tenslotte liggen we niet zo ver verwijderd van steden als Mechelen en Leuven, maar dat is een heel ander project.”

Ambitie: “We zouden al heel blij zijn, mochten we de resultaten van vorig seizoen kunnen herhalen.”

Bocholt: “Minstens één prijs halen”

Vorig seizoen: “Eigenlijk een schitterend seizoen, waarin we gedurende de hele competitie aan de leiding stonden, waarin we als leider uit de play-offs komen, waarin we de finale van de BeNeLiga halen. Maar als je dan in die beslissende play-offmatch na twee verlengingen in de slotseconden de titel ziet ontglippen, dan ben je toch wel even van de wereld weg. Zo’n schitterend seizoen, maar niks in de trofeeënkast,” vat voorzitter Werckx het voorbije seizoen uitstekend samen.

Dit seizoen: “Maar we mogen daar niet blijven bij stilstaan. De eerste keer in de clubge-

schiedenis dat we een finale halen en een prijs missen in de ultieme seconden, dat is een zeer grote ontgoocheling geweest voor de spelers,” weet de nieuwe trainer, Harold Nusser, die de eindstrijd van vorig seizoen meemaakte. “Je denkt dat Bocholt het zal redden, vermits Tongeren heel de tijd aan achtervolgen toe was. Dan wordt te vroeg het laatste shot genomen en wordt verzuimd een speler te verdedigen van de tegenpartij en weg was de kans op de titel. Maar wat ik wel zag: ik krijg een prachtige groep in handen. Ik heb ze ook van bij de eerste trainingen gezegd dat ze niet achteruit mochten kijken en aan het nieuwe seizoen denken.

Ik had wel weer zin om in België te coachen. Ik was al twee jaar bij Atomix, was er één jaartje tussenuit, maar bijster veel is er niet veranderd. Ik ken de meeste spelers en ploegen nog wel. Ik denk dat we een boeiende competitie tegemoet gaan. Jammer dat Pieter Van Loo na een ongeval moest stoppen, maar ik denk dat we met onze nieuw aangeworven spelers meer shotkracht in de ploeg kregen en dat we daardoor nog over meer mogelijkheden beschikken dan vorig seizoen,” vindt Nusser.

“Daar komt bij dat de gemeente Bocholt ons duidelijk steunt met de bouw van een nieuwe sporthal, die al begin september ingehuldigd werd. Zij geeft meteen haar visitekaartje af aan de rest van Limburg, want een zaal met zulke omni-sportvloer kom je in onze provincie nergens tegen,” sluit de voorzitter aan.

Ambitie: “Je kan voor de competitie begint, veel zeggen. Er zijn in een seizoen verschillende prijzen te winnen. Welnu, wij willen er minstens één winnen.”

Marcel Coppens

18

Brecht Wertelaers is de pechvogel van het seizoenbegin. Een knieblessure zal hem lange tijd aan de kant houden.

De vierde voor Bart Lenders

De successen van Bocholt bleven vorig jaar ook niet onopgemerkt bij de juryleden van de Sportvrienden Sus Weyn, die jaarlijks hun stem uitbrengen om de beste handbalspeler van het jaar uit te kiezen. Het was dan ook niet helemaal een verrassing dat Bart Lenders, de topschutter van Bocholt, de nieuwe laureaat werd. Hij ging Jeffrey Jacobs en David Polfiet vooraf.

'Nieuw' is eigenlijk ook niet het juiste woord, want de Limburger kreeg de trofee ook al in 2000, in 2001 en in 2009. Toch nog een verrassing, die vierde trofee?

Bart Lenders: "Het ruikt zeker nog niet naar gewenning, want het blijft plezant als de specialisten me uitverkiezen tot beste handballer van het seizoen. Maar een ploeg is meer dan alleen Bart Lenders en eigenlijk draag ik die trofee dan ook op aan al mijn medespelers van vorig seizoen.

Langs de andere kant wil ik dadelijk deze trofee ruilen voor een landstitel. Als speler wil je immers bevestigen en je geeft het ganze jaar het maximum van jezelf. Je doet week na week je uiterste best, maar als dan blijkt dat je nét dat ietsje te kort komt, dan stel je vast dat je misschien nog nét niet genoeg gewerkt hebt.

Natuurlijk zit die fatale ontknoping van de play-offs bij vele spelers van Bocholt nog in het achterhoofd. De voorzitter heeft ons allemaal flink gesteund op die momenten. Want eigenlijk speelden we toch een sterk jaar met ook nog eens een finale van de BeNeLiga daar bovenop. Twee keer nét niet dus. Wel mentaal zwaar voor de spelers en ik ben benieuwd hoe we ons eigenlijk in de nieuwe competitie kunnen herpakken. Het doel blijft ook dit seizoen een prijs halen met Bocholt. In de BeNeLux-Liga heeft Volendam zich zwaar versterkt en het is uitkijken hoe sterk de Luxemburgse tegenstanders wel wegen."

De steeds weerkerende vraag aan Bart Lenders: waarom doet de beste speler van het jaar niet mee aan de activiteiten van de nationale ploeg?

Bart Lenders: "Ik stond na de vorige competitie op het punt om me te laten overhalen door het programma van de bondscoach. We overliepen het programma en aan twee activiteiten kon ik niet deelnemen. Dat kon hij moeilijk aanvaarden en dus werd het een niet-deelname. Langs de andere kant blijft het voor mij toch ook een zware belasting om mij na een zwaar seizoen nog eens op te laden voor de activiteiten van de nationale ploeg. Iedereen moet dat voor zich uitmaken en het heeft minder met ambitie te maken, maar de nationale ploeg erbij nemen, werd toch wel heel zwaar voor mij." (mc)

Nieuwe spelregels 2010

Vijf jaar na de laatste herwerking publiceerde de Internationale Handbal Federatie (IHF) op 1 juli 2010 het nieuwe spelregelboek. Ditmaal geen tactische revolutionaire regelwijzigingen, zoals bij voorbeeld het invoeren van “de snelle midden” in 1997. Met deze nieuwe uitgave wil de IHF ervoor zorgen dat iedereen (spelers, trainers en in het bijzonder ook de toeschouwers) de spelregels beter kunnen begrijpen. Een aantal regels is nu duidelijker herschreven en laat toe scheidsrechters nog beter op te leiden aan de hand van precies omschreven beoordelingscriteria. Hierbij denken we onder meer aan de moeilijk te beoordelen duels tussen verdediger en pivot, of aan het passief spel. Regel 8 – spelregelovertradingen – bevat nu onder meer ook een nieuwe definitie voor het sperren, met aanvullende criteria, alsook een nieuwe regeling voor de zeer gevaarlijke spelsituatie tijdens een tegenaanval wanneer de doelverdediger zijn doelgebied verlaat.

Vijf jaar na de laatste herwerking publiceerde de Internationale Handbal Federatie (IHF) op 1 juli 2010 het nieuwe spelregelboek. Ditmaal geen tactische revolutionaire regelwijzigingen, zoals bij voorbeeld het invoeren van “de snelle midden” in 1997. Met deze nieuwe uitgave wil de IHF ervoor zorgen dat iedereen (spelers, trainers en in het bijzonder ook de toeschouwers) de spelregels beter kunnen begrijpen.

20 Een aantal regels is nu duidelijker herschreven en laat toe scheidsrechters nog beter op te leiden aan de hand van precies omschreven beoordelingscriteria. Hierbij denken we onder meer aan de moeilijk te beoordelen duels tussen verdediger en pivot, of aan het passief spel.

Regel 8 – spelregelovertradingen – bevat nu onder meer ook een nieuwe definitie voor het

sperren, met aanvullende criteria, alsook een nieuwe regeling voor de zeer gevaarlijke spelsituatie tijdens een tegenaanval wanneer de doelverdediger zijn doelgebied verlaat.

De nieuwe definitie van het sperren: de pivot moet passief blijven!

De laatste jaren is het beoordelen van acties op en rond de cirkel steeds moeilijker geworden voor de scheidsrechters. De voortdurende duels tussen verdedigers en cirkelspelers maken het voor zowel de doel- als veldscheidsrechter haast onmogelijk uit te maken wie als eerste een spelregelovertrading maakt.

Sinds een aantal jaren manifesteert een negatieve tendens zich in het uitblokken van de verdediging: het actief sperren met armen en benen, vooral veroorzaakt door een slechte timing. Natuurlijk is er ook bij het omzeilen

De nationale scheidsrechters na de training in Leuven

van gelijkaardige spers een reeks overtredingen ontstaan, vaak het vasthouden van de cirkelspeler. De nieuwe definitie en bijhorende criteria moeten er dan ook voor zorgen dat in deze spelsituaties een duidelijke hervorming intreedt.

“Sperreren betekent een tegenstander verhinderen in de vrije ruimte te lopen. Het zetten van een sper, het behouden en het verplaatsen van de sper moet in principe passief ten opzichte van de tegenstander gebeuren.” Het sleutelbegrip in deze definitie is de term “passief” en moet aan de hand van volgende criteria zorgen voor een correcte manier van sperreren:

- sperreren met de romp, niet met armen, handen of benen/voeten,
- passief gedrag tijdens het sperreren, geen afstoten, wegstoten of wegdringen,
- passief gedrag zowel in de uitgangspositie als tijdens de actie, geen gebruik van ellebogen!

De speler in de sprong moet beschermd worden

We kennen allemaal nog wel de scènes uit de voorbije internationale toernooien: ongeoorloofde aanvallen op doelgevaarlijke afstandsschutters kunnen verstrekkende gevolgen hebben voor de gezondheid van deze spelers. Het incorrect afstoppen van de aanvallende speler kan nu ook aan de hand van een aantal criteria beoordeeld worden: de positie die de speler inneemt bij de overtreding, het lichaamsdeel waar de overtreding op plaatsvindt, de kracht waarmee de overtreding wordt gemaakt en welke uitwerking de overtreding heeft op de tegenstander. Afhankelijk van het resultaat van deze ingreep kan de actie leiden tot een diskwalificatie (rode kaart). Er moet echter op gelet worden dat aanvallers zulke beslissingen, door theatraal vallen, kunnen uitlokken (“Schwalbe”). Hier tegen zal de scheidsrechter progressief optreden.

Beoordeling van het passief spel

Passief spel is een steeds weerkerend onderwerp van discussie. Een foutieve beoordeling kan zonder meer een team in spelbeslissende situaties bevoorjelen.

In de nieuw uitgewerkte richtlijnen over het passief spel zijn concrete criteria verwerkt die de scheidsrechter in staat moet stellen om na

het tonen van het waarschuwingssignaal op het juiste moment voor passief spel te fluiten. De criteria zijn uitgewerkt voor zowel aanval als verdediging. Zo wordt passief spel erkend wanneer het aanvallende team bij een spelvertraging niet overgaat tot een doelgerichte tempoversnelling. Of tijdens het aangaan van 1-tegen-1 acties zonder zich een ruimtelijk voordeel te verschaffen. Maar ook wanneer het spelen van de bal vertraagt als gevolg van een succesvolle actieve verdediging. Het komt er in dit geval op aan om te beoorjelen of er op een correcte manier verdedigd wordt. Gaat het over een destructieve afweer dan mag er in geen geval worden overgegaan tot passief spel.

De doelverdediger is verantwoordelijk als hij uitkomt

Vanaf nu is de doelverdediger verantwoordelijk wanneer hij, bij een al dan niet geslaagde poging de bal te onderscheppen tijdens een tegenaanval, buiten zijn doelgebied in botsing komt met de aanvaller. Hij moet ervoor zorgen dat er geen gezondheidsgevaarlijke situatie ontstaat voor de aanvallende speler. Anders wordt er beslist tot een rechtstreekse diskwalificatie en 7m-worp.

Andere wijzigingen: kruis over het kruis
De definitieve uitsluiting (gekruiste armen van de scheidsrechter), in praktijk zelden uitgesproken, vervalt en wordt vervangen door de nieuwe regel “diskwalificatie met schriftelijk verslag”.

Bij het uitvoeren van de 7m-worp is de werper verantwoordelijk om niet het hoofd van de doelverdediger te raken voor zover deze het hoofd niet beweegt in de richting van de bal (diskwalificatie!). Dit geldt ook bij de uitvoering van een vrijworp wanneer een verdediger aan het hoofd wordt geraakt.

Vanaf nu is in het wisselzonereglement een duidelijke coachingzone gedefinieerd waarin de trainer zijn team vrij kan coachen. Het is hem enkel toegestaan deze zone te verlaten om een teamtime-out aan te vragen; hij mag zich niet aan de wedstrijdtafel ophouden.

Meer informatie over de nieuwe spelregels is te raadplegen op www.handbal.be
Sigurd Thomassen

Een opleidingsvergoeding in het kader van een transfer is niet haalbaar

Ongeveer een jaar geleden werd Philippe Muylers de nieuwe Minister van Sport in de Vlaamse regering. De gewezen topman van Voka werd minister voor de N-VA. Kris Van Dijk is fractieleider van de N-VA in het Vlaams Parlement en reeds vele jaren lid van de Commissie Sport. Handbal X-tra zocht Van Dijk op in het Vlaams Parlement, voor een gesprek over de invloed van de politiek op het Vlaamse sportlandschap.

U werd in diverse media getipt als Minister van Sport, vooraleer Bart Dewever Philippe Muylers uit zijn hoge hoed toverde.

'Dat klopt, maar dat was een inschatting van die media. Zelf heb ik daar nooit op aangedrongen of al te veel bij stil gestaan. In de politiek kan je moeilijk aan persoonlijke langetermijnplanning doen. Men dacht ongetwijfeld aan mij omdat men niet wist dat de N-VA iemand van buiten de politiek op het oog had. De media probeerden uit te zoeken wie ministerabel was bij de N-VA en kwamen bij mij uit door mijn staat van dienst binnen de Commissie Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Maar wij hadden als snel groeiende partij nood aan bijkomende mankracht. Wij wilden ook het aantal mandaten beperken in de Vlaamse regering. En zo is sport terecht gekomen bij Philippe Muylers, die nog andere

bevoegdheden heeft, zoals werk, begroting en ruimtelijke ordening.'

In tijden van economische crisis zijn dat cruciale bevoegdheden. Hoe evalueert U de minister na een jaar? Riskeert sport niet om het vijfde wiel aan de wagen te zijn?

'Ik heb in alle geval niet die indruk. Vergis u niet, want ondanks het feit dat de minister inderdaad een zware portefeuille heeft, is hij bijzonder sportminded, en dat is ooit wel anders geweest. Er zijn een aantal interessante links tussen zijn bevoegdheden, zoals ruimtelijke ordening (voor sportinfrastructuur) en werk. Want sport is een belangrijke factor geworden in zowat alle aspecten van onze samenleving. De minister heeft vanaf het begin zijn strategie duidelijk gemaakt: het uitvoeren van het sportbeleid is de taak van BLOSO. Het uittekenen van de krijtlijnen is een zaak

van de minister en zijn kabinet. Je moet niet ver terug gaan in de tijd om te zien dat er een andere weg werd bewandeld: Bert Anciaux wilde zijn eigen beleid ook uitvoeren, en daarvoor zette hij een parallelle structuur op, met onder meer een topsportmanager. Deze minister heeft BLOSO zijn taak terug gegeven, ook voor topsport, en er zal na verloop van tijd geëvalueerd worden. En dan is het natuurlijk makkelijker besturen.'

Joël Smets

Als burgemeester van Dessel staat U met twee voeten in de praktijk van het verenigingsleven, dat helpt ongetwijfeld om de impact in te schatten van de werkzaamheden binnen de commissie?

'Ik ben inderdaad al ruim 20 jaar actief in de gemeentepolitiek. Ik ben vroeger ook zes jaar schepen van Sport geweest. Dessel is de thuisbasis van drievoudig wereldkampioen motorcross Joël Smets en de lokale voetbalploeg Dessel Sport -wie kent Patrick Goots nog?- was lang een vaste waarde in tweede klasse. Er was destijds ook een handbalclub, Spin Dessel. Die heeft er helaas wel het bijltje bij neergelegd. Enerzijds voldeed de toenmalige sportaccommodatie niet aan de vereisten voor het niveau waarop ze speelden: de zaal was maar 30 meter op 20. Anderzijds was het een seniorenploeg die niet aan jeugdwerking deed. En dan weet je dat het op termijn een eindig verhaal is. Ze zijn nog enige tijd buiten de gemeente gaan spelen, maar uiteindelijk was het toch gedaan. Spijtig, want het is een verarming van ons gemeentelijk sportlandschap en intussen hebben we geïnvesteerd in nieuwe accommodaties, waar wel gehandbald kan worden. Binnen de gemeente voeren wij een politiek van faciliteren. Wij bieden de verenigingen de infrastructuur aan, maar het is hun eigen dynamisme dat hen moet doen leven. Zij betalen een beperkte bijdrage voor hun infrastructuur, maar kunnen het ruim terugverdienen omdat ze de horeca zelf mogen uitbaten. Ik denk dat het een fair systeem is en ik kan het andere gemeenten aanbevelen.'

Dan weet U ongetwijfeld ook dat de kleine clubs (of de clubs uit kleinere sporten) veel meer begaan zijn met de door hen opgeleide

jeugdspelers die gratis weggaan, met het vinden van vrijwilligers en met hun clubbudget dan met de nieuwste grillen rond EVS of MVS die misschien relevant zijn bij dopingveilige topsporters, maar de basis koud laten?

'Ik ben het dossier van de opleidingsvergoedingen zeer genegen. Ik heb er in 2003 overigens nog een wetsvoorstel over ingediend. Let op, ik sta achter het decreet op de niet professionele sportbeoefening, waarin onze Commissie Sport een grote rol gespeeld heeft. Maar ik denk dat het goed zou zijn als de scherpe kantjes eraf worden geveild ten voordele van de kleine clubs die aan jeugdopleiding doen, en vooral moeten blijven doen. Helaas is het toen op een hoorzitting door juridische specialisten als Philippe Paquay en Cyrille Coomans afgeschoten. Het probleem met een opleidingsvergoeding is dat je die op een aantal duidelijke gevallen makkelijk kan toepassen, maar dat je met een algemene regel ook nefaste neveneffecten krijgt. Een jongen die niet goed genoeg is bij voorbeeld. Die kan niet naar een andere club, want niemand wil zijn opleidingsvergoeding betalen. Of een kind waarvan de ouders verhuizen van Hasselt naar Gent. Wat als de nieuwe club die opleidingsvergoeding niet wil betalen? Moeten de ouders die dan betalen? Zij hebben al elk jaar lidgeld betaald. Eigenlijk zou het dus alleen maar kunnen op basis van kwalitatieve criteria, maar dan begeef je je op heel glad ijs. Momenteel komt het er dus op neer dat je voor amateursporters geen vergoedingen kan vragen die gelinkt zijn aan een overgang. De basketbalfederatie heeft een systeem op poten gezet van bijdragen per club, afhankelijk van het niveau waarop de club speelt, en een terugvloeisysteem op basis van een aantal parameters, zoals het aantal spelers in de kern die opgeleid werden door andere clubs en het aantal jeugd ploegen in competitie. Dat systeem heeft elke juridische toetsing doorstaan, maar er komt wel heel wat administratie bij kijken. Als je federatie dus te klein is of de bijdragen te laag zijn, dan is het sop de kool niet waard. Bij de basketbalbond gaat het toch over zo'n 2 miljoen euro. Een ereklasser moet 30.000 euro per jaar inbrengen. Dat is niet niks. Wallonië heeft een systeem van opleidingsvergoedingen, maar de specialisten zeggen dat het niet kan standhouden als iemand het juridisch aanvecht. Tot nu

toe heeft niemand zich die moeite getroost, waarschijnlijk omdat het over zeer kleine bedragen gaat.

Ik denk dat de Commissie Sport zijn sporen onderhand wel al dubbel en dik verdiend heeft. Denk maar aan het statuut van de niet professionele sportbeoefenaar, het decreet op het lokale sportgebeuren of nog het medisch verantwoord sporten.'

De Commissie Sport is ook de commissie die over media gaat. Enkele jaren geleden kreeg de VRT geen sportkanaal. Wat is uw mening over sport op de VRT?

'Toch eerst een kleine nuance: binnen de commissie sport, cultuur, jeugd en media zijn 4 N-VA verkozenen actief: 2 effectieven en 2 plaatsvervangers. Ik leg me toe op sport, iemand anders op media. Maar nu we toch vakoverstijgend bezig zijn: Ik ben geen groot voorstander van een apart sportkanaal. Dan worden de sportliefhebbers "verbannen" en bereikt het sportkanaal nog alleen de reeds overtuigde sportliefhebbers. Als brouwerij Moortgat zijn Duvel enkel nog promoot bij Duveldrinkers, zullen ze niet zo veel meer bijwerven. Dat geldt ook voor sport. En het moet financieel ook nog haalbaar blijven. Voor wat de besparingen betreft die eraan komen op de VRT, ben ik fundamenteel van mening dat wanneer het voetbal gratis te zien is op open net, bij een commerciële omroep, we daar geen overheidsgeld moeten voor neertellen om "beter" te doen. Men zal het misschien niet graag horen bij de profliga voetbal, omdat zij beter worden van het opbod, maar het is wel mijn mening. Ik vind ook dat de televisie sporten kan "maken", dat heeft de VRT bewezen met het veldrijden. Wielrennen is trouwens ook meer een televisiesport, vind ik, want langs de straat is er vrij weinig te zien. Toch staan de toeschouwers tegenwoordig rijen dik. Om ze te maken moeten de andere sporten natuurlijk ook gebracht worden. Dat is een fundamentele taak van de openbare omroep.'

Sport en Geld

De situatie van de Belgische nationale ploegen is niet eenvoudig: op het niveau dat ze vertegenwoordigen (België) is niemand meer bevoegd, want sport is een gemeen-

schapsmaterie, en het bevoegde niveau kan internationaal niet erkend worden.

'Enkele jaren geleden is er een initiatief geweest, met een vzw interlands Vlaanderen. Die bood de mogelijkheid om deel te nemen aan sportwedstrijden om Vlaanderen te promoten. Maar de laatste tijd is het daar heel stil rond. Waarschijnlijk is die vzw ondertussen opgedoekt. Ik denk dat deze situatie, die ongetwijfeld voor de betrokkenen hoogst oncomfortabel is, een moeilijk ontwarbare knoop zal blijven zolang België bestaat. Het breekt zuur op als we atleten, die we jarenlang met Vlaams geld gefinancierd hebben, bij een internationale triomf plots met een Belgische vlag zien zwaaien. Daarom ijver ik voor een grotere visibiliteit van Vlaanderen bij onze atleten. Waarom zou iemand die gefinancierd wordt door Nike wel met Nike op de borst lopen, maar iemand die door Vlaanderen (of Wallonië) gefinancierd wordt daar geen return voor kunnen bieden? Als een bepaald beleidsniveau een bepaalde sport of sporter niet wil financieren moeten ze, als er successen zijn, ook maar accepteren dat wie dat wel deed ook gezien wordt.

Wat ik wel heb vastgesteld door de jaren, en op de diverse beleidsniveaus, is dat geld voor sport altijd met argusogen wordt bekeken. Iedere euro die aan sport wordt besteed zal drie keer omgedraaid worden. Als het volgende agendapunt dan de aanleg van een riolering is ter waarde van 300.000 euro wordt die in een handomdraai goedgekeurd...'

'Als afsluiter geef ik toch nog graag een bekommernis mee: ik merk in allerhande domeinen, ook buiten de sport, dat er meer en meer een beroep wordt gedaan op de overheid, doordat het maatschappelijk engagement vermindert. Een koffietafel bij een begrafenis werd vroeger gegeven in een parochiaal centrum. Nu is daar al gemeentelijke infrastructuur voor nodig. Maar het zal verder gaan dan infrastructuur: de dag dat we daar in plaats van het pastoraal team gemeentepersoneel voor moeten beginnen inzetten, zal het bijna onbetaalbaar worden. Daar zal dus een belangrijke uitdaging liggen voor onze maatschappij in het algemeen, en voor de sportsector in het bijzonder: tijd voor actie dus.' Daar zijn we het alvast over eens.

David Van Dorpe

Tongeren Europees ronde verder

Belgische Ploegen Europees

Vijf Belgische ploegen hebben zich dit jaar ingeschreven voor een Europees avontuur. Bij de heren zijn dat bekerwinnaar Initia Hasselt (Challenge Cup) en landskampioen United Tongeren (EHF Cup). Bij de dames treden HC Rhino, bekerwinnaar HB Sint Truiden en kampioen Fémina Visé in de Europese arena. Fémina Visé deed afstand van het thuisvoordeel en zal beide wedstrijden in Roemenie spelen. Sint Truiden speelt tegen het Zweedse Lugi Lund, en HC Rhino geeft de Nederlandse handbalacademie partij. De mannen van Initia Hasselt moeten naar Roemenie.

United Tongeren heeft de spits reeds mogen afbijten. En hoe! De Eburonen gaan een ronde verder na twee duidelijke overwinningen tegen het nummer 5 uit de Italiaanse competitie van verleden jaar, Teramo. In Tongeren speelde de thuisploeg de Italianen van het kastje naar de muur, counterde scherp vanuit een goede verdediging en zo behaalde United een ruime 36-21 overwinning. In Italië werd de lijn doorgetrokken, en na een 19-33 overwinning mogen Jos Schouterden en co zich opmaken voor

een dubbele confrontatie met Rode Ster Belgrado uit Servië, een regelmatig deelnemer aan de Champions League.

Tongeren - Teramo 36-21

Doelpunten: Polfliet en Lupica (doel), William Roland (1), Goran Dimitroski, Koen Roggeman (6), Christophe Bourlet (10), Vladimir Tasevski (9), J-P Stijnen, Ben Luyten (2), Joris Tack (4), Arber Qerimi (4), Stulens, Schepers, Guccio

Teramo - Tongeren 19-33

Doelpunten: Polfliet en Lupica (doel), William Roland (1), Goran Dimitroski (3), Koen Roggeman (7), Christophe Bourlet (6), Vladimir Tasevski (5), J-P Stijnen (1), Ben Luyten (2), Joris Tack (4), Arber Qerimi (4), Stulens, Schepers, Guccio

Kalender EHF Cup Heren

2/3 oktober: Rode Ster Belgrado - Tongeren
9/10 oktober: Tongeren - Rode Ster Belgrado

Kalender Challenge Cup Heren

20 nov.: Initia Hasselt – Bacau

27 nov.: Bacau – Initia Hasselt

Kalender Challenge Cup Dames

20/21 nov.: HC Rhino – Handbal Academie

27/28 nov.: Handbal Academie – HC Rhino

Kalender EHF Cup Dames

16 okt.: Brailla – F. Visé

17 okt.: F. Visé – Brailla (ook in Roemenie)

Kalender Cup winners Cup Dames

17 okt.: Lugi – HB Sint-Truiden

23/24 okt.: Sint-Truiden – Lugi

Ondanks het vertrek van Felix Jansen (Foto) naar Spanje blijft Volendam favoriet voor de Beneluxliga

Benelux Liga uit de Startblokken

Initia Hasselt haalde op de openingsspeeldag van de Belgische competitie de eerste punten binnen voor de Beneluxliga. Na drie jaar Beneliga, met apotheoses in Lommel (2008), Tongeren (2009) en Luxemburg (2010) komen nu ook de eerste vier uit de Luxemburgse competitie de Belgen en Nederlanders vervoegen. Er zal gespeeld worden in twee poules, met twee ploegen uit elk land. De vier internationale duels leveren bij winst 3 punten op. Zo zijn er maximaal 12 punten te verdienen. De 6 wedstrijden tegen de andere Beneluxliga deelnemers uit eigen land in de reguliere nationale competitie leveren 2 punten op bij winst. Ook hier dus 12 punten te verdienen. De eerste 2 uit elke poule plaatsen zich uiteindelijk voor de Final 4 op 25 en 26 februari 2011.

Poule 1 bestaat uit Tongeren, Hasselt (BEL) Esch, Differdange (LUX), E&O en BEVO (NED). In poule 2 vinden we Bocholt, Haacht (BEL), Berchem, Dudelange (LUX), Aalsmeer en favoriet en titelverdediger Volendam (NED). Het België – Luxemburg weekend wordt gespeeld op 30 en 31 oktober. Tongeren en Hasselt spelen dan thuis, terwijl Bocholt en Haacht naar Luxemburg trekken. Het Nederland-Luxemburg weekend wordt gespeeld op 19 en 20 december 2010. België-Nederland vindt plaats op 5 en 6 februari, dan spelen Bocholt en Haacht thuis.

Met de Luxemburgse clubs en Federatie werden gemotiveerde partners binnengehaald, die al jaren streefden naar een samenwerking, en ook de nieuwe marketingpartner van de Beneluxliga heeft zijn zetel in Luxemburg. De details kan U binnenkort vinden op een nieuwe eigen website van de Beneluxliga. Zeker in de gaten houden dus!
David Van Dorpe

VELUX®

FINAL4

28 / 29 May 2011 LANXESS arena Cologne

Ticket hotline +49 221 280 288
Buy online at ehfFINAL4.com

Eerste editie van de clubbarometer

Hoe is het gesteld met de kas van de Vlaamse handbalclubs? Het lijkt een op het eerste zicht delicate vraag... Sponsoring is bij voorbeeld een onderwerp dat veelal gevoelig ligt. Meestal gaat het over persoonlijke relaties en goodwill, en er zijn dan ook geen echte lijnen te trekken over het onderwerp. Maar er zijn gelukkig ook een aantal objectieve elementen die toelaten de relaties tussen een club en haar leden of een gemeente en haar handbalclub financieel te kaderen. Handbal X-tra doet een poging.

Broekzak-vestzak

De VHV onderzocht, met de gewaardeerde medewerking van de aangesloten clubs, een aantal cijfers op het vlak van zaalhuur, subsidie en lidgeld. Is het nu effectief zo dat wie hoge zaalhuurprijzen betaalt ook kan rekenen op royale subsidies? De cijfers spreken het in alle geval tegen. Een aantal clubs zijn zelfs royale sponsor van de gemeentekas, al moeten we nu natuurlijk niet doen alsof de sporthallen de gemeentes niets kosten, uiteraard. Toch blijft het een feit dat een niet onaanzienlijk deel van de clubs meer dan 5.000 euro per jaar moet ophoesten om de lokale jeugd van de straat te mogen houden. Een aantal clubs, waar-

28

onder Rhino, WELTA, HB Sint-Truiden, Tongeren en Atomix, nemen zelfs vlot de kaap van de 10.000euro. Wij berekenden de prorata van de totale zaalhuurfactuur ten opzichte van de totale gemeentelijke subsidie. Daarvoor maakten we voor de Antwerpse topclubs wel abstractie van de toelage uit het Topsportfonds, anders zouden de cijfers niet representatief zijn. De kosten van trainers, verplaatsingen, sportmateriaal, bondsbijdragen en arbitrage komen er voor de clubs dus los bovenop.

Als we over procenten spreken zien we dat het grootste gedeelte van de clubs met zijn gemeentelijke toelage ongeveer 40 % van de factuur kan betalen. Er zijn wel een aantal clubs, zowel topclubs als breedtesportclubs, bij wie de gemeentelijke toelage de zaalfac-

tuur te boven gaat. Er is ook een club bij wie de gemeentelijke tussenkomst slechts 9% van de zaalhuur bedraagt. In absolute cijfers blijkt Rhino de grootste netto betaler, gevolgd door Atomix, Tongeren en Sint-Truiden.

Club met de pet

De gemiddelde Vlaamse Handbalclub gebruikt 19,9 sporthal uren per week. Daarvoor moet hij zijn activiteit spreiden over 2,4 verschillende hallen. Eigenlijk heeft hij 23,9 uur nodig. De gemiddelde Vlaamse club zou, in het beste geval, dus 20% meer uur willen beschikken over de sporthal. Dit probleem lijkt dus

door de band genomen relatief onder controle, enkele lokale knelpunten niet te na gesproken. Wel

is er veel discussie over de "goede uren" in de sporthal. De miniemen kunnen moeilijk trainen tot half elf 's avonds omdat het OCMW personeel wil minivoetballen van 7 tot 9... Landskampioen Tongeren spant de kroon. Zij gebruiken 48 uur sporthal per week. Het gemiddelde uurtarief voor jeugdgebruikers is 7,05 euro per uur. Voor senioren wordt dat 11,42euro per uur. Geogra-

fisch is de tendens als volgt samen te vatten: hoe meer men Brussel nadert, hoe duurder de zaalhuur wordt, al zijn er in het Antwerpse ook grote verschillen (van 7 tot 28 euro per uur!). Een aantal clubs dienen noodgedwongen zelf overeenkomsten te maken met privé bezitters van een sporthal (bv. scholen) en die prijzen lopen wel eens op.

Het aantal hallen dat een club moet gebruiken voor zijn werking is bij velen een doorn in het oog. Clubs hebben het moeilijk een identiteit op te bouwen als hun werking te veel geografisch gediversifieerd wordt, om het vooral niet over harsgebruik te hebben. Zo dient een Antwerpse club liefst 6 hallen te gebruiken voor haar werking. Atomix verdeelt zijn 35 uren over 5 hallen, net als Leuven, dat echter slechts 10 trainingsuren heeft. Het Noorden spant procentueel de kroon, want de Antwerpse Superliga club moet voor de 2,5 uur per week nog naar 2 verschillende hallen uitwijken.

West-Vlaanderen: paradijs voor handbalclubs

West-Vlaamse handbalclubs worden gemiddeld gezien het meest verwend door hun gemeentes. Dat komt omdat in bijna alle gevallen de sporthallen er gratis zijn, en de club er in een aantal gevallen nog een behoorlijke werkingssubsidie bovenop krijgt. De West-Vlaamse clubs zijn dan echter weer in die zin benadeeld dat zij de grootste verplaatsingskosten hebben. Het aantal clubs is er ook vrij beperkt.

De lidgelden

Wat betreft de lidgelden zijn er relatief weinig verschillen tussen de Vlaamse handbalclubs. Enkele kleine clubs hanteren relatief lage lidgelden, omdat ze voornamelijk met jeugd werken, of weinig trainingsmogelijkheden aanbieden. De gemiddelde jeugdspeler betaalt in Vlaanderen 111,43 euro. Voor de allerkleinsten is dit 86,31 euro. De meeste clubs hanteren een getrappt systeem, waarbij de lidgelden stijgen met de leeftijd. Het tweede kind van een zelfde gezin krijgt meestal een korting van 10 tot 20%. Een aantal clubs hanteren het 2+1gratis systeem voor een derde kind van hetzelfde gezin.

Bij de senioren zijn de lidgelden beduidend hoger. Ze stijgen ook wat in functie van het niveau waarop de eerste ploeg speelt. Senioren betalen 173,29 euro, al hebben sommige clubs een korting voor de studenten. De niet spelende leden betalen zo goed als nergens. Bij sommige clubs doen ze een bijdrage van zo'n 20 euro. Slechts bij één club betalen ze de volle pot. Veelal worden de scheidsrechters die ook nog spelen vrijgesteld van lidgeld. Vroege betaalers (bij voorbeeld voor 1 september) krijgen in

een aantal clubs korting. Het hoogste lidgeld voor een seniorspeler bedraagt dit seizoen 300 euro.

Wat krijgen we ervoor terug?

Verrassend weinig clubs bieden materiële voordelen aan hun lidgeld betalende leden. Quasi alle clubs bieden hun leden gratis toegang tot de wedstrijden van het fanionteam. Sommigen krijgen er zelfs een extra blanco abonnement bij, voor echtgenoot, ouder of vriend(in). Een T-shirt krijgen de meesten ook nog wel, sommige gelukkigen kunnen ook nog aanspraak maken op een trainingspak of een bal, maar daar houdt het meestal bij op. Enkele clubs komen origineel uit de hoek. Zo helpt het dynamische Elita bestuur geïnteresseerde spelers bij het vinden van een vakantiejob. Enkele clubs bieden hun leden ook gratis toegang tot een fitnesscentrum voor de powertraining. Wie sponsors aanbrengt kan bij de meeste clubs op de sympathie van het bestuur rekenen. Sommige clubs bieden hun leden de mogelijkheid om op die manier hun lidgeld terug te verdienen: van 10 tot 40% op de aangebrachte waarde.

Voorlopig differentieert nog quasi niemand zijn lidgelden voor jeugdspelers op basis van de inzet van ouders. Toch lijkt het meer dan aannemelijk dat deze trend ook binnen het handbal zijn intrede zal doen. Wie de sportclub louter beschouwt als een kinderopvang, en er zich verder zelden of nooit laat zien zal daar vroeg of laat de (financiële) rekening voor gepresenteerd krijgen. Wie meewerkt aan acties kan wel korting krijgen op het lidgeld. Meestal zo'n 10 euro per actie, soms onder de vorm van een vrijkaart voor een eetfestijn. Wie de kaart verkoopt heeft zijn return.

Wie de cijfers graag even bespreekt in het kader van de eigen clubwerking kan terecht bij Conny Schepers. Zij is verantwoordelijk voor de begeleiding van de clubs, en doet ook aan uitwisseling van "best practises" met alle geïnteresseerde handbalverenigingen. Dit jaar waren er 51 respondenten op onze rondvraag, waaronder alle clubs uit Oost-Vlaanderen en Antwerpen. Het is de bedoeling deze enquête regelmatig te houden, om de vinger aan de pols te kunnen houden.

David Van Dorpe

De handen uit de mouwen

Het BLOSO heeft, op basis van het dossier dat de VHV indiende, beslist dat handbal in 2011 Sporttak in de Kijker zal zijn. Een unieke kans voor de handbalsport om zich in 2011 te profileren in het Vlaamse sportlandschap. De handballiefhebbers zijn er alvast van overtuigd dat handbal alles heeft om de ideale sport te zijn voor groot en klein. Nu de rest van Vlaanderen nog! Aan Gerrit Vertommen de vraag hoe de VHV het zal aanpakken.

‘We gaan werken op drie fronten. Ten eerste is er het gedeelte opleiding en kadervorming, de tweede pijler is promotie en recreatie, en ten slotte topsport en evenementen. Om alles gestructureerd aan te pakken hebben we Vlaanderen voor een aantal operationele aspecten opgesplitst in 9 regio’s. Een aantal andere zaken zullen we centraal doen. Ik krijg voor een jaar de steun van Tim Houbrechts, die deeltijds voor de VHV komt werken, en met het Beachball Festival bewezen heeft een goed organisator te zijn. Maar we hebben ook de steun van de PK’s en de clubs nodig om er een succes van te maken. Spits dus even de oren!’

De negen regio’s zijn de volgende: Noord West-Vlaanderen, Zuid West Vlaanderen, Gent/Eeklo, Noord-Limburg, Zuid-Limburg, Antwerpen stad, Noord-Antwerpen, Vlaams-Brabant/Mechelen en Waasland/Dender. We willen in elke regio een aantal opleidingen en regionale evenementen houden. Centrale communicatie, aankopen en grotere evenementen zullen we vanuit de VHV begeleiden, samen met de cel Sporttak in de Kijker van BLOSO.

Opleiding en kadervorming.

‘We zullen van de gelegenheid gebruik maken om nieuwe mensen op te leiden naar een aantal functies. Ons voornaamste doel is het aantal leden te verhogen. Maar om die te kunnen behouden moet onze omkaderingsstructuur verbeteren. We hebben nood aan meer trainers en scheidsrechters. We gaan dus per regio cursussen en bijscholingen organiseren. Daarvoor is enige coördinatie nodig. Het heeft geen

zin dat 3 clubs op enkele kilometer van elkaar een scheidsrechterscursus organiseren, en niemand een aspirant initiator, bij voorbeeld. Daarom zullen we in de komende weken per regio een vergadering organiseren om de vloten gelijk te stemmen. Daarnaast zullen we ook externe bijscholingen organiseren, voor mensen die met sport bezig zijn, maar niet noodzakelijk met handbal. Bij voorbeeld voor leerkrachten L.O. Daarvoor bestaan afzonderlijke kanalen, die we, onder de vlag van Sporttak in de Kijker, daarvoor aanspreken. Zoals U kan lezen in de Regio West-Vlaanderen wordt hiervoor ook een speciale lesmap ontwikkeld.’

Promotie en recreatie

‘Voor de kleinsten (6-12 jaar) zullen we samen met de clubs, per regio, handbal XL weken organiseren. We vragen aan de clubs om daaraan een korte reeks initiatietrainingen te koppelen. We merken dat je kinderen die op een clubtraining afkomen na een schoolinitiatie afschrikt als je ze dadelijk samenbrengt met kinderen die al enkele jaren handballen. Dan denken ze dat ze heel slecht zijn en komen niet meer terug. Als je ze daarentegen eerst enkele keren samen met alle nieuwe kinderen laat trainen, hebben ze al wat basistechnieken en vriendjes, en is de stap kleiner. Daarom willen we ook toernooitjes organiseren enkel voor de nieuwe kinderen, zodat ze ook wat wedstrijdgericht aan bod komen.

Recreatief willen we samen met de clubs een circuit op poten zetten van toernooien voor gewezen spelers en amateurs. Zij hebben door omstandigheden van familiale of professionele aard niet de mogelijkheid om wekelijks te spelen, maar een toernooitje met vrienden om de maand of om de zes weken zien ze wel zitten. Daarvoor bestaat heel wat interesse, maar geen gestructureerd aanbod. We zoeken dus clubs die op een bepaalde vooraf afgesproken dag zo een toernooi willen organiseren, we brengen al die data samen, en dan kunnen de geïnteresseerden inschrijven voor die

toernooien die hen passen. Ze zullen veel oude vrienden tegenkomen, doen wat sport, en van het een komt het ander. Wel moeten we ervoor zorgen dat we die occasionele handballers geen hele dag laten sporten, dat is gevaarlijk voor blessures. Beter is om niet te veel tijd tussen de wedstrijden te laten, en het geheel tot een voor- of namiddag te beperken. Daarna blijven ze nog wel een pintje drinken, dus een aanrader voor clubs die zelf een cafetaria uitbaten...'

Topsport en evenementen

'Naar de media toe is Topsport uiteraard de makkelijkste manier om in de picture te komen. We roepen de topclubs dan ook op om werk te maken van volle zalen, door promotie-acties rond toppers. Zeker de wedstrijden die op Sporza komen verdienen extra aandacht. Voor wedstrijden waar minder volk op afkomst kan misschien eens nagedacht worden over een samenwerking met een kleinere club uit de buurt. Voor die kleine club is het misschien een heel evenement, terwijl de grote club in eigen hal misschien toch weinig volk zou trekken. Wij zullen in alle geval iets speciaals doen rond een topwedstrijd in de tweede helft van 2011, waarschijnlijk de eerste WK kwalificatiewedstrijd van de nationale ploeg in November. Daarnaast zijn er ook de andere traditionele evenementen, zoals de jeugdfinales, en

dit jaar ook de damesdag. De damescommissie wil op 13 maart alle aandacht naar het dameshandbal trekken, en ze roepen alle dames en liefhebbers van dameshandbal op om die dag met stip aan te duiden in de agenda.'

Wat kan jij doen, of wat kan je club doen?

'De VHV zal nood hebben aan een aantal lokale medewerkers op regelmatige basis. Heb je structureel wat tijd (bv een vaste dag inde week waarop je niet werkt of geen les hebt), en ben je bereid om een handje toe te steken, bij initiaties of evenementen, neem dan contact op met Gerrit Vertommen (gerrit.vertommen@handbal.be) voor de mogelijkheden en de voorwaarden. Hij zal iedereen met open armen ontvangen. Wie meer tijd heeft kan eventueel regionaal coördinator worden voor de activiteiten in één van de negen regio's.

Clubs die graag een evenement of een cursus zouden organiseren in het kader van Sporttak in de Kijker, of op een of andere manier hun wagonnetje eraan haken mogen hetzelfde doen. Een , tijdige planning voor bij voorbeeld het circuit veteranentornooien is belangrijk. Daarnaast is het ook goed om Handbal, Sporttak in de Kijker aan te grijpen om samen met de gemeentelijke sportdienst iets te doen. Zo is het de ideale gelegenheid om de gemeentelijke sportkampen volgend jaar in het teken van handbal te stellen. Een uitgelezen mogelijkheid om je club ook binnen je eigen gemeente in het voetlicht te brengen.

Het budget voor Sporttak in de Kijker wordt bij Bloso beheerd. Zij zullen rechtstreeks de structurele medewerkers vergoeden zoals lesgevers, en kosten voor infrastructuur. Centraal op de VHV zullen er een aantal zaken in de sfeer van de communicatie en de marketing geregeld worden. Het tijdschrift Sport zal gewijd zijn aan handbal, er komen T-shirts voor de evenementen, ballen voor de scholen en nog een aantal andere materiële zaken. Clubs die bij voorbeeld van de gelegenheid gebruik willen maken om hun logo bij te spijkeren of te updaten kunnen ook contact opnemen met de VHV, want een goede uitstraling is belangrijk.'

Clubs of handballiefhebbers die goede ideeën of originele invalshoeken hebben zijn steeds welkom om hun ideeën te toetsen bij Gerrit en Tim. Laat ons de geboden kansen met beide handen grijpen!

David Van Dorpe

Handbal als ideale schoolsport

Jan Boury (56) heeft zich door de jaren een prominente plaats verworven tussen de steunpilaren van het handbal in West-Vlaanderen. De kersverse grootvader studeerde LO in Leuven aan het sportkot, en volgde er de specialisatie... basketbal. Toch liet hij zich door professor Jan Pauwels overtuigen om een handbalploeg op te richten in Oostende. En dat was de aanzet tot heel wat meer. Redenen genoeg dus om eens naar het verre Torhout te trekken voor een werkvergadering annex interview.

DEPARTEMENT LERARENOPLEIDING - RENO

Jan Boury is een vlotte prater. Hij spreekt gestructureerd, en met veel mnemotechnische hulpmiddelen. 30 jaar in het onderwijs zullen daar niet vreemd aan zijn. Maar hij is vooral bevoegen en enthousiast als hij het over handbal heeft, en kan zijn verhaal regelmatig illustreren met een sappige anekdote. En dat komt goed uit, want hij geeft intussen al twaalf jaar handbal aan de West-Vlaamse regenten LO in spe. 'Tegenwoordig moeten we overigens Bachelors LO zeggen', voegt hij er dadelijk aan toe.

'In 1977 heb ik samen met twee anderen HKO opgericht. Handbal Klub Oostende. Als ik nu terugdenk aan de omstandigheden van toen... stel je voor: we speelden buiten, op de speelplaats van het MacLeod college. Er waren geen doelen. De provinciale uitleendienst van Bloso kwam ons om de twee weken doelen aanleveren, met de vrachtwagen, en haalde ze op maandag weer op. Gratis. Na enkele maanden hielden mijn medeoprichters het al voor bekeken. Maar ik schakelde mijn schoonbroers in, mijn vrouw, enkele kennissen, en we hielden vol. Toen stond daar op een dag een kerel, Frank Laleman, die het voor bekeken hield in het basketbal. Hij was afkomstig uit Middelkerke, had toevallig ergens eens handbal gespeeld, en vond het leuker dan basket. Hij had via via uitgevloodt dat wij met handbal bezig waren, en bood aan om mee te doen. Frank heeft daarna heel veel gedaan voor de club. In Middelkerke was een zaal beschikbaar. Die was weliswaar te klein voor handbal, 36 op

18 meter, maar het was al een stap vooruit. De andere clubs uit de West-Vlaamse provinciale hadden er niets op tegen, ze tekenden jaarlijks een schriftelijk akkoord, en de kous was af. Later werden wij min of meer doorgesluist naar Lombardsijde. Dat was een keuze op basis van gemeentepolitieke overwegingen. We hebben er lokaal nooit echte vaste voet aan de grond gekregen. Misschien hadden we onze club toch beter kunnen uitbouwen als we in Middelkerke hadden kunnen verankeren.'

De HAREM van TOM

'Het was noodzakelijk voor de toekomst van onze club, die intussen Thor Middelkerke heette, om onze cirkels te verruimen. Daarom gaf ik op woensdagavond sport aan de ouders van onze jeugdspelers (TOM, Thor Omnisport Middelkerke). Eén week op twee speelden we handbal, de andere week beoefenden we een andere sport. Later evolueerde dat tot Handbal Recreatie Middelkerke (HAREM), en deden we enkel nog handbal. Tot dan toe hadden we nog geen damesploeg. Maar we hadden wel al een internationaal tornooi (het Thor-nooi), dat traditioneel afgesloten werd met een grote fuif. En omdat we vonden dat er beter gefuifd werd als er meer meisjes waren, wilden we ook een damestornooi inrichten, maar we vonden dat we dan ook zelf een damesploeg moesten oprichten.'

Begin jaren '80 kwam Alain Claesen uit Hasselt naar de kust, zijn vrouw achterna. Hij heeft ook een belangrijke rol gespeeld in de uitbouw van de club, en is nog altijd een belangrijke pijler. Alain was een goede speler, en Hasselt wilde dan ook een transfervergoeding. Maar we hadden niets. Echt niets. Hasselt wilde vrede nemen met een tiental ballen, maar

zelfs dat hadden we niet. Uiteindelijk hebben ze hem dan maar zonder tegenprestatie laten gaan.

Jan en de ladies

'Tien jaar lang heb ik de dames van Middelkerke onder mijn hoede gehad. Het uitbouwen van die ploeg is mijn grootste vol-doening geweest. We zijn geëvolueerd van een ploeg die wekelijks één keer trainde, tot een ploeg die vier keer trainde. Vele dames hadden een gezin en moesten het prima organiseren om de trainingen te kunnen bijwonen. Het was, bij wijze van spreken, een ploeg die, zeker in de beginfase, technisch niet zo sterk was, maar die onder leiding van een supergemotiveerde Hilde Beel wel heel graag wilde. En dan is er veel mogelijk: we zijn van de laagste naar de hoogste afdeling gegaan. We hebben samen een evolutie doorgemaakt, maar uiteraard niet van de ene dag op de andere. Maar wat er stond op het einde van de rit, daar ben ik wel fier op: drie collectieve trainingen en een individuele vervolmakingstraining, hoge aanwezigheidspercentages, videoanalyse, noem maar op. Ik was er wel bijna maniakaal mee bezig. Uiteindelijk ben ik er, na tien jaar, in alle vriendschap, mee gestopt toen ik de indruk kreeg dat ik er, door mijn professionele

bezigheden, niet meer alles kon voor doen. Later heb ik nog wel eens een korte interim gedaan, als de nood aan de man kwam.'

Het D.P.B. principe

'Een trainer moet na zijn training steeds kunnen inschatten wat de verhouding geweest is tussen wat ik de D.P.B. componenten noem: hebben ze hun Douche verdiend, hebben ze Plezier gehad, en hebben ze iets Bijgeleerd? De drie elementen moeten steeds aanwezig zijn, de verhoudingen mogen wijzigen, maar op lange termijn moet de balans goed zijn. Ik heb mijn trainingen altijd heel goed voorbereid. Ik vind dat ook noodzakelijk. Ik stak ongeveer een uur in mijn trainingsvoorbereiding, die overigens steeds op papier stond. Als ik, niet alleen in West-Vlaanderen trouwens, zie hoeveel trainers er ter plaatse uit hun duim aan het zuigen zijn... dat hou je niet voor mogelijk. Ik heb hierover regelmatig aan de alarmbel getrokken, maar ik moet zeggen dat ik weinig gehoor vond. Het is blijkbaar te veel gevraagd, en dat stoort me toch wel.'

Sporttak in de kijker

Jan Boury heeft de laatste maanden hard gewerkt voor Handbal, Sporttak in de Kijker 2011. Op vraag van Gerrit Vertommen bundelde hij al zijn didactische ervaring in een lesmap. Daarin 5 volledig uitgewerkte initiatielessen handbal voor het basisonderwijs,

en 5 voor het secundair onderwijs. Daarnaast zal hij 2 van zijn studenten begeleiden in hun eindwerk, waarvan het maken van filmpjes over alle voorgestelde oefeningen een onderdeel is.

'Ik ben dagdagelijks bezig met het opleiden van toekomstige L.O. leerkrachten. Ik moet hen de basis van handbal bijbrengen. Dat is een delicate opdracht in West-Vlaanderen. Handbal is in sommige regio's een grote onbekende. Het gaat voor velen om hun eerste kennismaking met onze sport. Ik streef er dus naar hen op korte tijd te laten inzien dat handbal een ideale schoolsport is. Leerkrachten L.O. zijn niet verplicht om handbal te geven. Ik probeer ze er dus warm voor te maken. Ze moeten wel de eindtermen halen. Die zijn vastgelegd. Via welke weg ze dat doen is hun keuze. Ik streef er dus naar dat die leerkrachten L.O. later handbal zullen kiezen om met hun leerlingen de doelstellingen van de eindtermen te halen. Als ze ervoor kiezen om handbal te spelen, hebben ze ook maar een zesttal uur per klasgroep per jaar om handbal te spelen. Reken ook maar dat op veel plaatsen het effectieve lesgedeelte maar 40 minuten bedraagt. Er moeten op die beperkte tijd dus een aantal keuzes gemaakt worden. En die keuzes probeer ik via mijn lessen, maar dus ook via de lesmap voor Handbal, Sporttak in de Kijker 2011, voor te kauwen.

Handbal is een doelspel. Dus eerst moeten we leren scoren. Shotten gaat dus voor op passen en vangen. Omdat handbal in essentie een ploegsport is, gaat passen en vangen ook voor op dribbelen. Dan reiken we een aantal spelvormen aan om de doelstellingen te realiseren. Als je wil shotten in spelvorm kan je jagerbal spelen, als je wil oefenen op passen en vangen kan je vijfbal spelen. Enfin, het is een lesmap die gericht is naar de leerkracht L.O. die handbal wil geven op een aangename manier, maar zelf niet echt thuis is in de sport. We reiken, voor mocht een en ander fout lopen, een aantal probleem oplossingen aan volgens het MIST-principe: waar gaat het geheel de mist in? Licht het aan het Materiaal, de Inrichting, het Spelidee of aan de Taak die elkeen toebedeeld krijgt? De structuur is dezelfde voor elk onderdeel. Er zijn 10 lessen, bestaande uit 5 onderdelen, dus de map heeft 50 fiches, en een DVD met alle oefeningen. Wie de DVD kwijtspeelt kan nog terecht op het internet, want we kunnen alle filmpjes op bijvoorbeeld youtube zetten. Zo hopen we, door het aanbieden van de lesmap en het geven van bijscholingen aan de leerkrachten L.O., aan te tonen dat handbal een ideale schoolsport is, ook in beperkte omstandigheden.'

We hopen het met U!
David Van Dorpe

De dames van DHT anno 2010

Beachball Festival zorgt voor beachhandbal revival

Als twee jonge handballers de handen in elkaar slaan om samen een evenement te organiseren met een aanzienlijke handbal-inslag, spitst men op de VHV de oren. En ze hebben het uitstekend gedaan. Met een goede promocampagne, veel creativiteit en geholpen door de weergoden en een ruime schare medewerkers, werd in het mooie kader van de Hasseltse manege Woutershof het Beachhandbal nieuw leven in geblazen, want Overpelt en Hechtel waren de laatste der strand-Mohikanen geworden. Tijd om even te polsen wat Tom Smeets en Tim Houbrechts er zelf van vonden.

Was jullie eerste editie van het Beachball Festival een succes? Tim: Absoluut, zeker voor een eerste editie mogen we uitermate tevreden zijn. Op een week tijd bezochten 5000 mensen het Woutershof in Hasselt. De deelnemers hadden een onvergetelijk weekend. Zo hielden we na het evenement een enquête waarin we om hun persoonlijke mening vroegen. De reacties waren uitermate positief en iedereen had al zin in een tweede editie. De sfeer tijdens die week was geweldig en natuurlijk hadden we ongelofelijk geluk met het weer!

Wat zijn de positieve punten van de eerste editie? Wat valt er in de toekomst te verbeteren? Tom: De toplocatie waar het Beachball Festival plaatsvindt, is een grote troef. Het Woutershof in Hasselt wordt het hele jaar door gebruikt als manege. Ze beschikken over een van de grootste buitenpistes van België. De piste van 6000m² werd de laatste week van juni omgetoverd tot een prachtig sportterrein met

een 20-tal verschillende veldjes. Ook positief was ons sterk medewerkers- team, samen met meedenkende partners zoals de stad Hasselt, provincie Limburg en Lotto. Zonder al deze steun is het natuurlijk onmogelijk om een evenement te organiseren.

Natuurlijk zijn er ook enkele zaken voor verbetering vatbaar bleek uit de enquêtes. Te weinig vuilbakken, te weinig schaduw op de terreinen, de ballen die veel te ver konden vliegen,... waren enkele puntjes van kritiek die we zeker zullen meenemen naar volgende edities.

Hoeveel handballers mochten jullie verwelkomen? Tim: Op het toernooi mochten we 34 handbalploegen verwelkomen, goed voor een 200 tal deelnemers. Handbal was trouwens de best vertegenwoordigde sport tijdens het Beachball Festival. De dagen ervoor mochten

we nog eens 1200 lagere schoolkinderen verwelkomen die met veel fun en enthousiasme kennis maakten met de handbalsport.

VILLA VANHILT

Tom Smeets en Tim Houbrechts konden hun Beachballfestival voorstellen bij Marcel Vanhilt

36

Vanwaar de idee om het Beachball Festival te organiseren? Tom: We wilden twee dingen doen: enerzijds wilden we graag iets doen voor onze sport, omdat we beiden handballen en de noden van onze sport kennen. We vinden dat er in België bijna alleen maar aandacht wordt geschonken aan het voetbal en wielrennen en daar hebben we onze bedenkingen over. Daarom wilden we op een ontspannen, zomerse manier iedereen laten kennismaken met de zaalsporten.

Anderzijds vinden we dat er in Vlaanderen een tekort is aan goed georganiseerde, complete beachtornooien. Hier en daar heb je wel wat regionale toernooien maar nooit met een compleet programma. Wij brengen alle zaalsporten samen in één leuke setting en je ziet toch wel dat dit een band creëert tussen de deelnemers van de verschillende sporten.

Denken jullie dat zo'n evenement een goede manier is om de handbalsport te promoten?

Tim: Zeker weten! De week voorafgaand aan het toernooi bezochten 1200 lagere schoolkinderen het Woutershof. De verschillende scholen hielden bij ons hun sportdag waar de kinderen verschillende initiaties kregen zoals o.a. handbal, basketbal, volleybal, korfbal,...

Onze missie was om deze kinderen in contact te brengen met sporten die ze misschien nog niet kenden. Samen met de VHV werkten we een programma uit zodat de kinderen het handbal op een positieve manier konden ervaren.

Ook tijdens het weekend hebben we de handbalsport gepromoot. De andere zaalsporters, samen met de 1000 bezoekers en persmensen kwamen in contact met handbal dat als grootste sport duidelijk prominent aanwezig was.

Was het moeilijk om tijdens de crisis het nodige budget te vergaren? Tom: Natuurlijk is het momenteel niet gemakkelijk om bij bedrijven aan te kloppen voor sponsoring. Uiteindelijk reken je toch een beetje op de goodwill van hen. Op een bepaald moment in de voorbereiding van het Beachball Festival moesten we de keuze gaan maken. Ofwel pak je het vanaf jaar 1 groot aan, rekening houdend met bepaalde risico's. Of je kiest voor zekerheid en blijft bij wijze van spreken rond de kerktoren werken. We hebben bewust voor het eerste gekozen. Gelukkig zitten Tim en ik op dit vlak op één lijn.

Uiteindelijk is het allemaal goed gekomen en hebben we een break-even kunnen draaien.

Iedereen in de evenementensector zal kunnen beamen dat dit voor een eerste editie een zeer goed resultaat is.

Ik kan me voorstellen dat jullie ook op heel wat goodwill van vrijwilligers moesten rekenen? Inderdaad! Op die week tijd hebben we kunnen rekenen op de tomeloze inzet van om en bij de 50 vrijwilligers. Familie, vrienden, kennissen en ploegmaats werden opgetrommeld. Dit is van onschatbare waarde voor ons. Echter beseffen we dat deze situatie niet houdbaar is omdat we willen groeien met ons evenement. Mensen die dus hun steentje willen bijdragen aan een volgende editie mogen altijd contact opnemen met tim@beachballfestival.be.

Wat zijn de toekomstplannen van het Beachball Festival? Op korte termijn is onze ambitie om elk jaar uit te breiden qua organisatie en deelnemersaantal. Zo nemen we er volgend jaar al enkele sporten bij. Liefhebbers van streetbasketbal, frisbee en beach-tennis kunnen vanaf volgend jaar ook bij ons terecht. Ook de sportdagen voor scholen en minder validen gaan we verder uitwerken. Om ons complete programma te vervolledigen gaan we een senioren sportdag organiseren.

Op langere termijn is onze ambitie om echt een groot festival te organiseren, natuurlijk nog altijd in combinatie met sport. We dromen ervan om ooit een Europees toernooi te hebben zoals Teramo of Partille. De toekomst zal echter uitwijzen hoe ver we met deze plannen zullen geraken...

Tot slot, hebben jullie nog een leuke anekdote te vertellen over jullie eerste editie?

Toch wel... Toen de eerste fuif op vrijdagnacht afgelopen was waren we tegen 04.00u nog aan het opruimen in de feesttent. De festivalgangers waren al allen op de camping toen we opens brand opmerkten 300 m verder op ons terrein. Ik kan je verzekeren dat je dan toch wel schrikt! Uiteindelijk bleek het maar om 2 kartonnen dozen te gaan die in brand werden gestoken door een iets te enthousiaste fuifganger... Achteraf hebben we er goed meer kunnen lachen maar op het moment zelf was dat natuurlijk niet het geval.

Ter info: Het Beachball Festival gaat volgend jaar door van 24 t.e.m.26 juni. Meer info op www.beachballfestival.be. Leuke ideeën zijn altijd welkom via tim@beachballfestival.be

DHC Waasmunster en HC Aalst starten met tegengestelde ambities

In tweede nationaal dames starten twee Oost-Vlaamse ploegen. DHC Waasmunster speelde vorig seizoen de play-offs en eindigde vierde. De Wase club wil dit seizoen beter doen. HC Aalst eindigde onopvallend in de middenmoot. Met hetzelfde resultaat zou de Aalsterse coach dit keer al tevreden zijn. Uiteenlopende ambities kenmerken de Oost-Vlaamse tweedeklassers.

DHC Waasmunster: titelfinale

Johan Smet is al zowat zes jaar trainer-coach van DHC Waasmunster. Dit jaar kreeg hij assistentie van Veerle Permentier. En Koen Versele begeleidt de ligaploeg, Jurgen Vanhille de regioploeg. 'We beschikken dit jaar over liefst 52 meiden,' aldus Johan Smet, 'de groep dreigt echt te groot te worden. Inderdaad, we hebben kwantiteit in huis, we mogen zeker niet klagen. We leveren ook constant een inspanning om nieuwe meisjes te recrutereren. Daarin heeft Veerle Permentier een serieus aandeel. Zij geeft les in een hogeschool, is gespecialiseerd in handbal en geeft ook nog na schooltijd her en der initi-

atie aan jonge meisjes. Die jeugdpolitiek werpt vruchten af. Bovendien is er in Waasmunster geen echte sportclub voor meisjes. Als ze aan competitie willen doen is het handbal of turnen. Onze jeugdopleiding staat dan ook centraal in de club. Omzeggens al onze meisjes zijn afkomstig van onder de kerktoren. Ze hebben hun opleiding gehad bij ons en later doorgegroeid naar het eerste team.'

DHC Waasmunster koestert die jeugd. De jonge meisjes worden begeleid door gediplomeerde train(st)ers en elk jaar opnieuw is de Wase club present in Vlaamse en nationale jeugdfinales. 'Angst dat onze jeugdwerking zou worden afgeroomd hebben we niet echt,' vervolgt Johan Smet, 'onze speelsters zijn hondstrouw mag je wel zeggen. En in de regio zijn niet echt kapers op de kust. Ik denk dat Maaike Bogaert, die jaren geleden naar DHW Antwerpen verhuisde, de enige speelster is die onze club verlaten

38

Marlies Verschuuren en co zijn klaar voor eerste nationale

heeft. Onze speelsters zijn honkvast, we zijn één grote familie mag je wel zeggen...'

Omgekeerd gebeurt het wel dat speelsters terugkeren of bij DHC Waasmunster aansluiten. Isabelle Permentier en Nieke Van Mele zijn terug van weggeweest, Karen Dirckx en Steffi Matthijsens kwamen zich aanbieden vanuit DHW. Mario Verschuuren, voorzitter van de Wase damesclub, beweert zelfs dat 'het voor de technische staf moeilijk zal zijn alle speelsters in de diverse ploegen een plaats te geven.' Als dat geen luxeprobleem is...

'Dat klopt, we hebben een luxeprobleem. Na evaluatie van de voorbereidingswedstrijden zitten we voor tweede nationaal met een kern van negentien. We beschikken op elke positie over drie speelsters. De concurrentie onderling is dan ook groot. Maar dat is gezond hé. Ze peppen mekaar op en dat komt het niveau enkel ten goede,' weet Johan Smet, die er meteen aan toevoegt dat Waasmunster ook bijzonder ambitieus aan de nieuwe competitie begint.

'De voorbije twee jaar hebben we telkens meegestreden in de play-offs en telkens gingen we in de laatste wedstrijd onderuit. Dit keer gaan we resoluut voor de titelfinale. In het verleden was de kleinste bonus ons altijd fataal in de play-offs. Nu mikken we op een optimale uitgangspositie na de reguliere competitie, plaats 1 of 2. En dan moeten ze in de play-offs maar afmaken. Promoveren? Natùrlijk is dat ons doel. Ik denk zelfs dat we klaar zijn voor eerste nationaal. We hebben een jonge, talentrijke kern die intussen aan maturiteit heeft gewonnen. Zeker in die onderste helft van de hoogste reeks moeten we meekunnen. Je voelt ook in de groep dat ze hogerop willen. De wil is er, nu nog de resultaten...'

HC Aalst : overleven

Martine Coen -zeg maar Tinneke- is de nieuwe trainer-coach van de damesploeg van HC Aalst. Zij is geen onbekende in de regio. Een tiental jaren geleden was zijn bij de Aalsterse dames als eens als trainster actief. De laatste jaren volgde zij het handbal eerder als toeschouwer. 'In mijn actieve spelerscarrière maakte ik nog de gouden jaren mee van het dameshandbal in het Aalsterse,' mijmert Martine Coen, 'toen er wel een vijftal damesploegen in Aalst actief waren. Sparta, Eendracht Vrij, Sportief, Olympia 80, en Handbalclub. Dat

was de goeie ouwe tijd. Zelf heb ik na Aalst bij Dendermonde gespeeld, in eerste nationaal, en toen die club besliste vrijwillig te zakken ben ik naar Evere getransfereerd. Ik wilde immers op het hoogste niveau blijven spelen. In de herfst zeg maar van mijn spelerscarrière ben ik dan terug naar Aalst gekomen. Voilà, dat is mijn handbalverleden...'

Martine Coen kent het Aalsterse dameshandbal dus door en door. Dat is ook de reden waarom het clubbestuur van HC Aalst haar vroeg de damesploeg te begeleiden. De meiden van HC Aalst eindigden vorig seizoen immers in de grijze middenmoot. De ploeg draaide niet zo best en maakte een minicrisis door. Daarom werd Martine Coen gevraagd de ploeg weer op de rails te krijgen. Of zij de lat meteen hoger wil leggen?

'Hoger mikken? Zeker niet dit jaar,' antwoordt Tinneke resoluut, 'Deze competitie moeten we als een overgangsjaar beschouwen. Mijn voornaamste bekommernis is de jeugdspelsters inpassen en opnieuw een team vormen. Wij hopen dat we ons in 2011 in tweede nationaal kunnen handhaven en daarna zien we wel of we opnieuw ambitie kunnen koesteren met een nieuwe ploeg. Hopelijk een ploeg voor de toekomst. Nee, dit seizoen zal het écht moeilijk worden om te overleven. We hebben maar een zeer beperkte kern, het wordt nagelbijten ... Recruitering? Ach, we hebben wel jeugdplougen, maar daar zijn maar weinig meisjes bij. Nee, écht toekomst zit er niet in de damesjeugd van Aalst. De club heeft een recruitersprobleem. Nieuwe speelsters aantrekken is sowieso moeilijk. Dat was in het verleden zo, dat is vandaag zeker niet anders.'

Bouwen op de kern van vorig seizoen kan de nieuwe Aalsterse coach evenmin. Martine Coen is dan ook realist als we haar naar de ploeg voor de nieuwe competitie vragen.

'We hebben een drietal goede jeugdspelsters die we moeten integreren. Die waren er vorige jaren ook al maar ze hebben weinig kansen gekregen. Hun rol bleef beperkt tot bankzitters. Intussen hebben enkele spelers de club verlaten, of zijn gestopt, onder meer die Hongaarse Ildiko, vorig seizoen toch één van de topscorers. Dat is een serieuze aderlating hé, dat kun je niet zo maar opvangen. Dus ik herhaal: het wordt een competitie waarin we ervaren willen opdoen en trachten van te overleven. Hoger mikken zou onverantwoord zijn...'

Cois Van Aelst

Lynn De Moor & Maaike Bogaert: ladies in black

Lynn De Moor en Maaike Bogaert: twee speelsters van DHW Antwerpen. Maar ook -en vooral- een erg beloftevol scheidsrechtersduo. Ze vonden mekaar bij de Antwerpse club. 'Het klikte gewoon,' lacht Lynn, de jongste van de twee en bezig aan haar lerarenopleiding. Intussen zijn beide 'ladies in black' goed op weg om het te maken in de arbitrage. 'We zijn erg ambitieus, daar is zeker niks mis mee. En waarom zouden we niet op het hoogste niveau mikken? En dan bedoelen we EHF-scheidsrechter...' zegt Maaike vastberaden. Maar hoe verzeilen nu twee jonge speelsters in dat mannenbastion van de scheidsrechters ?

Lynn De Moor (19) is intussen gestopt als actieve speelster. 'Om me volledig op de arbitrage toe te leggen,' weet ze. Maaike Bogaert (23) is nog steeds out met een ernstige schouderblessure. 'In overleg met de medische staf wordt eerstdaags beslist of ik als speelster nog wel een toekomst heb,' jammert de Oost-Vlaamse schilder-decorateur die met handbal begon bij Attila Temse. 'Vrij laat, ik was al twaalf. Maar mijn broer speelde handbal en dat wilde ik ook. Dan begon mijn broer als jeugd-arbiter en dat wilde ik ook. Toen ik later naar Antwerpen verkaste ontmoette ik Lynn en die was ook bezig met arbitrage. En inderdaad, het klikte tussen ons...'

40

Lynn kreeg het arbitragevirus te pakken op zeer jonge leeftijd. Als dochter van Marc De Moor -samen met kompaan Luc Uten stilaan onze arbitragehoop in bange dagen- werd zij in die richting gestimuleerd. 'Uiteraard heeft papa mij aangemoedigd toen ik als 14-jarige de cursus jeugdscheidsrechter ging volgen,' lacht Lynn, 'Ik heb dan enkele jaren jeugdmatchen geleid en toen Maaike naar Antwerpen kwam werden wij een vast koppel. 's Zaterdag speelden we samen bij DHW, 's zondags floten we samen. Dat ging prima...'

Intussen hebben beide meiden zich al behoorlijk geprofileerd in de scheidsrechterswereld. Dit jaar kregen ze het etiket 'toekomst' opgekleefd. Als dat geen erkenning van talent is... 'Ongetwijfeld een extra stimulans voor ons,' reageert Lynn, 'bedoeling is dat we doorgroeien tot het hoogste niveau. Die weg is nog lang, maar we zijn alleszins ambitieus. Ons grote voorbeeld ? Eigenlijk hebben wij respect voor alle elitescheidsrechters. En EHF fluiten... waarom niet. We leggen de lat bewust hoog.' 'Omdat er erg weinig vrouwelijke scheids rondlopen worden we misschien wel wat makkelijker naar boven getild, maar ik denk toch

dat de erkenning verdiend is,' vult Maaike aan, 'onze wedstrijden verlopen prima, we krijgen lovende reacties en onze rapporten zijn positief. Dameswedstrijden laten leiden door vrouwelijke scheids is misschien wel de bedoeling op termijn. We zullen ons in die nieuwe status zeker moeten bewijzen.'

'Totnogtoe kregen we veel juniorenmatches toegewezen, ook wel wedstrijden uit de liga en de regio. Maar dat heeft te maken met nog actief speelster zijn, wat betekent overwegend spelen op zaterdagavond. Eerste nationaal dames is sowieso uitgesloten, de meeste wedstrijden op niveau trouwens ook. Een match in tweede nationaal dames op zondagavond kan dan weer wel. Maar de combinatie speelster-scheids is toch bijzonder moeilijk, zoniet onmogelijk hoor. We hebben ook al diverse jeugdfinales geleid, dat is altijd weer een enorm leerrijke ervaring. Weet dat we beiden enorm veel plezier hebben in het fluiten. Het is zeker geen stresserende opdracht voor ons,' aldus Lynn De Moor.

Mannenwereld

Over de begeleiding van jonge scheids zijn beide meiden het roerend eens: 'We worden prima opgevangen en begeleid,' klinkt het in koor. 'We leren elk weekend van gelijk welke scheidsrechter, of die nu tot de elite of de categorie B hoort. We fluiten nu drie jaar samen en de begeleiding vanuit het Antwerpse provinciale scheidsrechterscomité is zeer goed. Sinds we in het project Jonge Scheidsrechters zitten worden we constant begeleid. Die waarnemers zijn echt consequent en zeer efficiënt met ons bezig. We beschouwen dat zeker niet als controle. Het is echt begeleiding. We hebben daar veel baat bij, we leren elke week uit de evaluatie van onze waarnemers. Trouwens, voortaan worden ook de elitescheidsrechters betrokken

bij de begeleiding van jonge refs.'

Lynn De Moor en Maaïke Bogaert zijn en blijven een buitenbeentje in het scheidsrechtersgild. Enkel al omwille van het geringe aantal vrouwelijke refs worden zij als een fenomeen beschouwd. Of zij daarvoor een verklaring hebben?

'Goh, ik denk dat het een kwestie van durf is,' vindt Maaïke, 'Mannen zetten vlugger de stap om scheidsrechter te worden. Wij fluiten nu al drie jaar samen en we hebben omzeggens altijd mannenwedstrijden geleid. Een damesmatch is een grote uitzondering. Als je als vrouw mannen in toom moet houden in een toch wel redelijk viriele contactsport, moet je stevig in je schoenen staan...'

'Ja hoor, het gebeurt dat we grove commentaar, soms zelfs seksistische opmerkingen moeten incasseren,' komt Lynn tussen, 'maar het is gelukkig geen traditie. Integendeel, we worden doorgaans met erg veel respect bejegend. Er zullen altijd spelers of supporters zijn die het niet met je eens zijn en kritiek spuien. Maar daar moet je je over zetten en leren mee omgaan. Maar dat er meisjes zijn die daar op afknappen, begrijp ik wel. Ach, dit is een kwestie van de juiste keuze maken hé...'

'Ik heb zeker begrip voor de soms bitsige kritiek op de scheids omdat ik zelf mijn mond durf opentrekken op het veld,' geeft Maaïke

oetmoedig toe, 'ik heb de reputatie nogal vaak mijn ongenoegen te uiten als de ref het mis heeft. Ik ben geen doetje als speelster. Daarom heb ik ook meer begrip als dat tegenover mij gebeurt. Ofwel negeren, ofwel op de juiste manier bestraffen, dat is de regel. Kijk, beginnende refs worden meestal ingezet in de lagere reeksen. Maar dat zijn uitgerekend de moeilijkste, daar tref je de minst technisch vaardige spelers, daar word je geconfronteerd met toeschouwers die nauwelijks de spelregels kennen. Ach, gewoon negeren... Hoe hoger het niveau, hoe minder problemen. Intimidatie? Men probeert soms wel, maar het is geen regel. Voor de match hoor je soms wel eens: aha, twee vrouwen, als dat maar goed afloopt... Maar als je meteen autoriteit toont is de speeltijd gauw gedaan.'

Ervaring is belangrijk

'Vrouwelijke scheids enkel damesmatchen laten fluiten? Nee hoor, dat is niet de zaligmakende oplossing om problemen te vermijden,' beantwoordt Lynn onze vraag, 'Nee dan voelen we ons zeker niet minder kwetsbaar dan onder mannen. Integendeel zou ik zeggen. Een mannenmatch die je goed geleid geeft je enorm veel voldoening. Omdat je er veel uit leert. Het niveau ligt doorgaans hoger. En eerlijk gezegd, bij vrouwen gebeuren geniepiger

fouten. Het mannenhandbal is technischer, krachtiger ook wel, en vooral sneller. Het vraagt meer inzet van ons, maar het geeft ook meer voldoening. Streng, maar rechtvaardig, zo hoort het. Nee, we hebben zeker geen voorkeur voor mannen- of vrouwenreeksen. Helaas hebben we door onze eigen carrière nog maar weinig damesmatchen gefloten. Vorig seizoen hooguit 2 à 3 keer dames tweede nationaal.'

'Of het een voordeel is zelf op niveau handbal gespeeld te hebben? Uiteraard,' klinkt het eensluidend, 'je draagt immers een sterk buikgevoel mee in bepaalde situaties. Je weet haast vooraf wat gaat gebeuren. Dat heet een wedstrijd aanvoelen, wij kunnen dankzij onze eigen ervaring proactief optreden.'

Dat Maaïke Bogaert en Lynn De Moor als vrouwelijke scheids een voortrekkersrol spelen is zo klaar als een klontje. Hun expertise kan jonge beginnende refs een eind verder helpen. Of zij bepaalde tips hebben voor die beginners? 'Tips? Niet meteen,' lacht Maaïke, 'maar soms komen jonge scheids ons wel om raad vragen. Zoals Rilke Janssens en Jolien Haazen, twee meisjes die ook in het project Jonge Scheidsrechters zijn gestapt. Vorig jaar heb ik de welpen van Temse getraind en gecoacht. Dan word je ook vaak geconfronteerd met jonge refs en die heb ik na de wedstrijd geregeld advies gegeven. Opbouwend advies hé, snap je? Wij zijn zelf overigens ook niet te beroerd om na een juniorenmatch opmerkingen te slikken van elitescheidsrechters die daarna een wedstrijd

eerste nationaal fluiten bijvoorbeeld. Alle gouden raad is welkom...'

De EHF zet tegenwoordig op grote toernooien voor dames (EK, WK, Champions League) vrouwelijke toprefs in. Dit moet toch de ultieme uitdaging zijn, De Moor-Bogaert?

'We zijn inderdaad al aangesproken geweest om als we ons beiden uitsluitend op arbitrage kunnen toeleggen de stap naar het hoogste niveau te ambiëren,' aldus beide dames met enige trots, 'dat betekent op zaterdagavond eerste nationaal fluiten en zo geleidelijk proberen van hoger en hoger te klimmen. Als we de kans krijgen om internationaal te fluiten zullen we die zeker met beide handen grijpen. Die ambitie ben je jezelf verplicht, dat was als speelster overigens niet anders.'

Lynn De Moor en Maaïke Bogaert hebben er zin in. Hoe langer het gesprek duurt, hoe groter de spraakwaterval. Spontaan worden leuke anekdotes verteld.

'Maaïke is als doelscheidsrechter stevast het slachtoffer van slecht gemikte ballen,' gibbert Lynn. 'En Lynn verliest regelmatig haar rode en gele kaarten,' sneert Maaïke terug, 'maar dat heeft te maken met onze uitrusting. Voor vrouwelijke scheids zijn er niet echt elegante pakjes op de markt, de kledij is duidelijk geconcipieerd voor mannen. Meestal te ruim dus, en dan fladder je wel al eens over het veld. Met alle gevolgen van dien.'

Cois Van Aelst

Het oog van de meester

Willy Van Croonenborch blaast de loftrompet als we hem naar zijn mening over het SR-koppel De Moor-Bogaert vragen. En deze gewezen topreferee kan het weten. Hij is de stuwende kracht achter het project Jonge Scheidsrechters en kneedde in die hoedanigheid Lynn en Maaïke intensief tot volwaardige refs.

'De Moor-Bogaert is veruit het beste dameskoppel van ons land,' aldus Van Croonenborch. 'deze meisjes zijn echt getalenteerd als scheids. Als ze zich optimaal inzetten en blijven groeien, kunnen ze Europees niveau bereiken. Dat moet overigens een doel zijn voor hen. Maar dit is toekomstmuziek...'

Beiden zijn net uit het project Jonge Scheidsrechter gestapt. Zij mogen nu alle wedstrijden leiden, behalve eredivisie. Maar als we die meisjes pakweg nog een jaartje intensief begeleiden en laten groeien zullen ze ongetwijfeld top worden in ons land. Momenteel zijn ze al bijna op het niveau van sommige A-koppels. De reden daarvoor is heel eenvoudig: ze zijn opgegroeid in het handbal, ze hebben op een voor dames hoog niveau gespeeld en ze voelen het spelletje bijzonder goed aan. Ik heb ze met succes aan 't werk gezien op internationale toernooien in België. Ze hebben vorig jaar ook in Zweden een toernooi geleid, samen met de heren Martens-Verdonck, en ook dat was een geslaagde opdracht. Ze hebben dus ondanks hun jeugdige leeftijd al knap wat handbalbagage. Ach, we moeten niet te bescheiden zijn... ze hebben als scheidsrechters een mooie toekomst voor zich ...'

DE PIVOT

de.pivot@telenet.be

0473 295 541

Verdeler van:

KEMPA - HUMMEL - SALMING -

ERIMA - JAKO - SELECT - CON SPORT - MIZUNO -

DIP 'N GRIP - PIXOFF - SOAPON - SPALDING

DE PIVOT
WWW.HANDBALSHOP.BE

Ons team is steeds op zoek naar clubs voor samenwerking. Neem vrijblijvend contact met ons op, ons team staat graag voor u klaar voor verdere uitleg.

Blijf altijd glimlachen met Ethias Assistance.

Volledige bescherming van uw gezin + 2 voertuigen voor € 90/jaar
Bel 0800 25 777 en u bent binnen de 24 uur verzekerd

ethias
VERZEKERING